

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana.

vse leto . . . 15 K

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu — „Kazipol po Goriskem in Gradiškanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštinih vozov“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 23. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Klerikalci in vera.

II.

Glavni namen zbesnelega derviša v »Gorici« in »Prim. Listu«, kamor je tudi odložil svoj nečeden produkt, je ta: pokazati ljudstvu, da goni »Soča« ljudi iz cerkve, da jih goni v drugo vero, to se pravi (po derviševi pameti), naj izstopijo iz katoliške cerkve.

Derviš se je pošteno uredil. »Čas« se že sam izreka proti izstopanju iz cerkve; saj piše: »Tudi samo izstopanje iz cerkve je negativno. Tem bolj, ker se v nekoliko težkih skušnjah ljudje po tihem in skrivaj vračajo zopet v naročje cerkve.« No, torej, že »Čas« sam ne goni ljudi iz cerkve, kako more trditi potem derviš v »Gorici«, da »Soča« podi ljudi v drugo vero, to je za izstop iz katoliške cerkve, ako je poznatistila »Časove« besede, katerim ni pridajala nič svojega? E, kako? Po svoji stari lopovski navadi daje iztrganim stavkom drug pomen, kakor ga imajo v celoti. Na tak način se vedno borijo nečedni klerikalni junaki.

»Čas« je pokazal na figuro ljubljanskega škofa ter na to rekel, da proti take vrste ljudem je sicer mogoče delovati z dokazi, da ogroža vero, da maši v ljudi mesto vere svojo politiko; toda še bolje s tem, če mu izobraženi ljudje obrnejo hrbet ter gredo za tako vero, kjer nad njimi ne vlada noben cerkveni dostojanstvenik.

Povedali smo že zadnjič, kako se že tudi priprosto ljudstvo odteguje jami razbojnikov ter beži pred strahovanjem velikih in malih v črni suknji ter si ustvarja svetišče za molitev doma. Češki realisti so rekli v »Času«, da naj gredo ljudje za tako vero, kjer nad njimi ne vlada noben cerkveni dostojanstvenik. In že gredo. Niso pa češki realisti oni, ki bi trgali ljudstvu vero iz srca, o ne, ampak oni osvobujajo ljudstvo od klerikalizma s tem, da opozarjajo na pravo vernost. Kar se je godilo in se godi na Francoskem, Por-

tugalskem, Španskem, v Belgiji, to ni nikak boj proti veri, to ni nikaka gonja za izstop iz cerkve, ampak to je boj proti klerikalizmu, proti onemu nevarnemu gibanju cerkve, ki izkorišča vero in sveta notranja človeška čustva v samopašne posvetne namene, v svrhe absolutnega gospodstva nad ljudstvi. Tak boj je veri le v korist, v škodo pa klerikalizmu. Po takem boju se dvigne vera iz blata klerikalne politike ter postane zopet last sreče in uma. Radi Francoske, Portugalske in Španske klerikalci kričijo zato, ker zgubljajo tam, oziroma so že zgubili upajmo, da per omnia saecula saeculorum svoje posvetno gospodstvo, svojo posvetno moč, slonečo na brezvestni zlorabi vere in cerkve v posvetne politične namene. Zategadelj tako kričijo. In pri nas kričijo, ker se bojijo, da bi utegnili kedaj zasvetiti zarja svobode tudi v srednjeveško Avstrijo, svobode, pod katere žarki bi se strgale vezi, v katere drži ljudstvo zavezano črni klerikalizem. Tedaj bi se izločila zopet vera iz politike, čista bi bila vera in ne metali bi je več po mlakužah klerikalne politike in ne barantali in kupčevali bi več z njo.

Klerikalcem je vera kot vera deveta briga. Brezverci so in klerikalni generali s svojimi pomočniki izpriajo tudi ljudstvo, da postaja brezversko, namreč med pristaše internacionalne klerikalne stranke tlesijo brezverstvo. Klerikalci sme stoniti vse, kar hoče: vse mu je dopuščeno in odpuščeno, tudi največje lopovstvo in zločin. Tak človek kmalu uvidi, da je vse skupaj »batega« in če je poprej kaj veroval, kot zvest pristaš klerikalne stranke, to je verske stranke, kakor jo označujejo, kot »čuk« ali »Marijin otrok« ali člen katoliškega društva ne veruje nič več. Ucepili so mu misel, da ker je pri njih, že zato je svet in sme početi, kar hoče. Monstranco se izrablja za »čukovske parade«, cerkev je shodnica njihova, z vsem, kar je drugim pravim vernikom sveto, oni delajo lepo »po domače«. Kakšna vera je to? Kriva, preveta skrajnega sovražstva do drugih ljudi, ki z grozo opa-

žajo, kaj počenjajo izvestni posvečenci in neposvečenci s cerkvijo in vero.

Tako je, pijani derviš v »Gorici« in »Primorskem listu«. Kadar se strezne ter pride k sebi, bo že videl, da ima »Soča« prav Prav pa nima on, ki je brezverec in nesrčen falzifikator, ki je nalgal svoje »bravce«.

Klerikalci in socialni demokratije proti učiteljstvu v kraško-ajdovskem volilnem okraju.

Odmev po volitvah.

»Nasilnost učiteljev zoper prosto ljudsko voljo.« — Dva Hinkota, črni in rdeči. — »Učiteljstvo zunaj šole.«

Po volitvah se je bil oglašil dr. H. Stepančič, kandidat za kraško-ajdovski okraj, takoj 22. junija. Možicelj (oficijalni izraz klerikalcev) si je gotovo domisljal, da bode izvoljen tako, kakor je bil izvoljen v deželni zbor. Ker se je zmotil, zato se je zagnal, kakor puran v rdečo ruto, v učitelje, truce v svoji razburjenosti, da »to niso bile nikake volitve, nego nasilnost učiteljev zoper prosto ljudsko voljo.«

Možicelj opira svojo trditve na došla poročila. Da bi trdil kaj takega kdo drugi, ne bi mu zamerili; ga pa se upa in drzne tako napadati c. kr. sodni svetnik, to je škandal, za katerega bode dal junak iz Temnice še odgovor. Pride čas, ko se ga pokliče na odgovor in takrat bomo zahtevali dokazov za tako pavšalno sumničenje, nedostojno za c. kr. sodnega svetnika. Dostojen mož bi kaj takega ne poslal med svet in celo še s svojim podpisom.

Le paravno je, da so bili učitelji volilci ogorčeni nad takó brezobraznostjo; nameravali so mu odgovoriti na drugačen način nego je njih izjava, katero so poslali v javnost.

Kaj bi rekli Stepančič, Fon in Gregorčič, ako bi učitelji posnemali c. kr.

sodnega svetnika dr. Stepančiča poslali v svet izjavo z ozirom na izid volitve v gorški okoli in v gorah: »To sicer niso bile nikake volitve v pravem pomenu besede, nego je bila glasom došli. Pročil nasilnost duhovnikov zoper prosto ljudsko voljo!« To bi bilo vpitja nele po časopisju, ampak po vseh cerkvah bi treskalo in grmelo; vsi vrage bi bili spuščeni iz verig, vse bi poslali v boj proti taki predrznosti — če tudi bi taka izjava tisočkrat in tisočkrat bolj odgovarjala resnici kakor Stepančičeva.

A ne bili bi s tem zadovoljni, ampak proti učiteljem bi uprizorjali prave križarske vojske, zaganjali bi se v nje v vseh mogočih zastopih: od krajnih in okrajnih šol, svetov do deželnega šol, sveta in celo na ministra bi se spravili; da bi šel v boj proti onim, ki bi približno mnogo bolj resnico trdili, nego jo je dr. Stepančič. Cel generalni štab klerikalne stranke bi bil na nogah, lovil bi podpise in kaline, katere bi vodil pritiskati ključke tja, kjer imajo besedo čez učitelje, če tudi bi bili resnico govorili.

Klerikalnega Hinkota je posnemal socialno-demokratski Hinko, ki verujoč v nezmotljivost klerikalcev, je trdil v svojem glasilu skoro tako, kakor njegov kolega, da so učitelji krivi, da ni bil v kraškem okraju prišel v ožjo volitev soc. dem. kandidat. Seveda, dokazov ni navedel nobeden, ker jih pač ni. Čuditi se moramo, kako so ljudje tako lahkomišljeni, da mečejo okoli sebe take trditve, ki nimajo podlage, ki ne odgovarjajo resnici. Ali poznajo razmere tako slabo, ali pa rabijo svoje trditve, da zakrivajo poraz.

Klerikalni Hinko ni bil izvoljen le zato ne, ker večina volilcev ni klerikalna, ampak narodno-napredna in kot taka je volila onega kandidata, ki je bil najbolj narodno-napreden. Soc. dem. kandidat ni mogel priti v ožjo volitev le radi tega ne, ker večina volilcev se ni sprijaznila s programom, ki ga zastopa soc. dem. stranka na Krasu in drugod po Slovenskem.

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Montell.

P'oslovenil: F. K.

(Dalje.)

»To moram priznati.«

»Nadalje nima Tenin premoženja.«

»O, kar se tega tiče . . .«

»Prosim, pusti me izgovoriti. Povedala ti bodem takoj, kako stvar stoji. Chanat je pisal Teninu, naj pride, on ima tu nevesto zanj. Gotovo mu ni pisal, da ima naša Lucija lepe oči, kajti stari Tenin bi odgovoril, radi lepih oči ni potreba njegovemu sinu hoditi v Roybono, take se do be tudi tam. Chanat mu je pisal, da ima Lucija denar. Nato pa je poslal očca svojega sina sem, toda če bi bil res bogat, kakor ti pripoveduje Chanat, dal bi svojemu sinu zadostne dokaze seboj, tudi bi te ne vpiljanil predno te je peljal k notarju. Sicer pa se poroči možki le če je zaljubljen, ali pa če je deklica bogatejša od njega. Ker Tenin ni bil zaljubljen, in je bil le naročen sem, je vendar jasno, da hoče narediti lepo kupčijo, da torej njegovi starši nimajo kdo ve kakega premoženja.«

»Imaš mogoče prav.«

»Sedaj ti pa hočem izračunati na prste Albertovo premoženje.«

»Govori se o šeststisoč frankih.«

»Jaz pa ti pravim, da jih ima več kakor osem.«

»Osemstisoč frankov?«

»Da in še več, ne bo mnogo manjkalo do milijona, če ni cel.«

»Milijon!«

»Da, pomisli le, kako posestvo je imel že njegov oče. Njegove kmetije . . .«

»So najboljše obdelane v celem okraju, to je res.«

»Že, ko je živel še stari, so imele vrednost nad šeststisoč frankov. K temu je kupil Galtier kratko pred svojo smrtjo še sosedno posestvo, kakor veš za stošestdesetstisoč frankov in vsi so rekli da je jako dobro kupil.«

»Danes je vredno posestvo s tistim krasnim gozdom najmanj dvestotisoč frankov.«

»Vidiš torej, osem jih je že skupaj.«

»Resnično, osemstisoč frankov!«

»Ali to ni še vse, moj ljubi Monestrel. Spominjal se boš, da je imela gospa Galtier, Albertova mati, stopetdesetstisoč frankov dote. To znaša skupaj skoraj en milijon.«

»Milijon! Galtier je milijonar! In na to nisem mislil! Toda jaz«, pravi gospa Monestrel smeje.

»Zakaj mi nisi prej povedala?«

»Saj se ni mudilo. Če bi dobili res kralja, bilo bi republikansko premoženje zaplenjeno . . .«

»Ali sedaj ne pride kralj, župnik sam je rekel, da ni nič z njim.«

»Veš, kaj imaš sedaj storiti, Monestrel?«

»Seveda, dati moram dovoljenje. Moja hči bo žena milijonarja!«

»Popreje pa se moraš rešiti Tenina.«

»To je seveda nerodno, ko sem bil toliko časa njih gost . . .«

»Toda mora biti. Pojdi k Chanatu.«

»Ali bi ne povedali raje župniku naših namer?«

»Ne, na to niti misliti ni; gotovo nas bi skušal pregovoriti, saj veš . . .«

»O, ne rečem mu besedice, Albert mora postati moj zet. Milijonar!«

Hitel je k Chanatu. Dobil ga je doma, v sivem sukniču. Svečana črna obleka z belo ovratnico je izgnila. Sedel je pri peči in gledal v ogenj, Ema je igrala na citre svojo večno »Večerno«, Tenin pa jo je svečano poslušal.

»Ah, tu pride naš prijatelj Monestrel«, pravi Chanat in vstane, »kaj prinašate lepega?«

»Ne vem, če vam bo ugajalo, kar vam imam povedati, primoram sem namreč vzeti svojo besedo, ki sem jo dal Teninovim, nazaj.«

»O«, ječi mladi Tenin, »ravno danes sem povedal dobri bratrom, da bo poroka kmalu.«

»Kaj, kako?« zavpije Chanat. »Vzeti hočete besedo nazaj?«

»Da — žalibog . . . moram . . . moja hči ima železno glavo . . .«

»Tako«, pravi Chanat, »pustili ste si plačati vožnjo, ste bili cel mesec zastoj v Vernouxu, sedaj pa hočete prelomiti besedo!«

»Saj rad povrnem vožne stroške«, odvrne Monestrel, »kar sem pa snedel, tega ne morem povrniti.«

»Vi ste neotesanec«, vpije Chanat, »dostojen človek ne ravna na tak način, dana beseda je sveta . . . Gotovo mislite dati hčer republikancu Galtieru?«

»Ne dam je sam, ljubi gospod Chanat, sama hoče . . .«

»Ljubi gospod! Nisem več vaš ljubi gospod, nimam nič več z vami opraviti. Vi ste odpadnik, zapuščate nas, ker smo izgubili igro, kakor podgane potapljačo ladjo. Mi pa ostanemo svojega prepričanja, zvesti svoji zastavi. Dobro naj se vam godi, gospod Monestrel.«

Smešno in zlobno je zvrčati krivdo na druge ljudi. V tem se odlikujejo posebno klerikalci; na piko so vzeli — učitelje, katere so obdelovali v svojih glasilih prav nesramno. Učitelja hočejo imeti ali v svoji stranki, ali pa v nobeni. Tiste, ki delujejo v njih stranki, jih celo javno hvalijo; one, ki se ne brigajo za politično delovanje, puščajo v miru. Velika večina je pač teh poslednjih. Majhna manjšina je onih, ki se ne boje niti najstrupenejših klerikalnih napadov. Nedopustno je, da radi teh napadajo klerikalci kar na debelo a la Hinko Stepančič.

Posebno se je razkoračila »Gorica« z dne 27. junija t. l. v uvodniku: »Učiteljstvo zunaj šole« ter kokodajsa, kakor petelin na gnoju radi tega, ker ni zmagal njen kandidat tudi na Krasu. Na piki pa nima član kar je učitelj, ki niso šli na klerikalne limanice, in onih, ki se niso zbal klerikalnega terorizma, ampak tudi naše c. kr. okr. šol. nadzornike. Zakaj neki? Pač zato, ker niso z bičem priganjali učiteljev v klerikalni jarem, temveč so jim pustili svobodno roko v zmislu zakona o volitvah. Smešno pa je, da je »Gorica« izbrskala iz prahu nad 10 letni odlok c. kr. deželnega šol. sveta, kateri odlok je bil zagrešil takratni c. kr. namestnik Goess na pritisk in mile prošnje naših klerikalcev v deželnem šolskem svetu in zunaj njega. Ali se ni bilo zgodilo to takrat, ko je romala v Trst procesija pod vodstvom (čegavim že?) Kaj so že pozabili denuncijanti, kako so takrat pogoreli ter se osmešili? Bog ve, kaj vse so bili takrat nalagali »katoliški« možje ter namalali vruga na steno takšnega, da se ga je moral ustrašiti c. kr. namestnik. Pozneje se je pokazalo, da učitelji niso drugega storili, nego izvrševali svojo državljansko pravico. Da, pokazalo se je, da je bilo učiteljstvo neopravičeno napadeno, in zato je bil padel napau v vodo. Napadalci so se bili osmešili; zdaj pa so se spomnili zopet onega »strašila« ter ga postavili v proso — proti vrabcem, ker družega pomena tudi nima.

Tako daleč pa vendar nismo še pri nas prijadrali, da bi se morali ravnati in tresti pred »befeli« iz Narodne tiskarne v Gorici. Ona dva predsednika okr. šol. svetov in okr. šol. nadzornika, v katere se je zaganjala »Gorica« večkrat za časa letošnjih volitev, so gospodje na trdnjih nogah, kakor znani naši strahopetci. Radi tega pa je bilo vse klicanje na pomoč zastonj in vse kričanje podobno pasjemu lajanju v — luno. Pa bodi dovolj!

Krajevna železnica

Sv. Lucija-Tolmin-kranjska meja.

Namišljena krajevna železnica bo normalnotirna železnica na paro. Vezala bo državno železnico Celovec-Trst s projek-

tirano krajevno železnico Vrhnika-Ildrija-kranjsko-primorska meja in bo najkrajša zveza med obema železnicama, ki prekrizata Južne Alpe, namreč med že prej imenovano državno in med južno železniško progo; posredovala bo tedaj promet med obema glavnima mestoma Gorico in Ljubljano.

Projektirana železniška zveza bi bila že iz tega razloga in pa radi nameravane krajevne železnice Sv. Lucija-Tolmin-Kobarid še bolj pripravna, da poveča okoliša obeh mest, Gorice in Ljubljane.

Projektirana železniška črta bi povzdignila v krajih ki jih tangira, poljedelstvo; omogočila bi koristno uporabo velikih množin lesa in bi pospeševala izboljšanje se živinoreje.

Od kmetijskih in gozdnih podjetij je tam le nekaj mlinov in žag; popolnoma naravno je, da je bil ta kraj do pred kratkim popolnoma zaprt svetovnemu prometu, brez industrije, ker ta ni mogla radi pomanjkanja modernih in cenih prometnih sredstev, konkurirati z drugimi bolj situiranimi podjetji.

Z gotovostjo se lahko trdi, da se bo po zgradbi te važne železniške zveze povzdignila industrija v teh krajih, zlasti ker daje reka Idrija stalno vodno moč in rastejo tam obširni gozdovi.

Iz prej navedenega nedvomno sledi, da bo dala železnica — ako se uresniči ta projekt — krajem, ki bo skozi nje tekla, ugodne pogoje, da se gospodarsko povzdignejo.

In to ne samo, kar se tiče poljedelstva in gozdarstva, ampak vzrastle bodo tudi — kar smemo z gotovostjo pričakovati — kmetijska, obrtniška in industrijska podjetja, ki bodo za prebivalstvo nov vir dohodkov in ki bodo nudile deželi in državi velike gospodarske koristi.

To spoznanje in pa želja, povzdigniti gospodarske razmere Idrijske doline, kakor tudi cele dežele, sta privedla deželni odbor do tega, da je sklenil izdelati omenjeni železniški načrt, trdno prepričan, da bo tudi visoka vlada z ozirom na gospodarsko in strateško važnost te železnice kar največ pripomogla k njeni hitri zgradbi.

Popis proge.

Projektirana proga zapusti na južnem koncu postajo Sv. Lucija-Tolmin (železniške črte Celovec-Trst) in se pomika v isti višini proti jugu ob levem bregu Idrije, teče potem dalje proti Slapu, kjer je projektirana pri km. 5.01 postaja z enakim imenom.

Tudi od tu naprej obdrži proga isto višino, tako da leži izven Idrijskega porečja.

Pred Trebušo, kjer se Idrija vije v ostrih ovinkih po strmi, skalnati in globoki strugi, se bo moral zgraditi predor, ki bo predrl na najnižjem mestu gorsko sleme (rebno) med Idrijsko in Trebuško dolino.

Tik za tem predorom prekorači železnica potok Trebuša po železnem mostu in dospe v vas Dolenja Trebuša, kjer bo postavljena postaja Trebuša.

Proga teče dalje severovzhodno še vedno ob reki Idriji in stopi tudi večkrat v njeno porečje, ne da bi ga pri tem bistveno zožala.

Približno pri km 11. jo zavije proti jugovzhodu držč se neprestano levega brega Idrije.

Pri km 13.6 se po toku Idrije obrne tudi črta proti severovzhodu in dalje proti severu.

Pri km 18'6/8 je projektirano postajališče in nakladišče Stopnik.

Ker si potem proga izbere vzhodno smer, mora prodreti pri Vojskem skozi štrlečo reber potom 155 m dolgega predora. Tudi nadalje teče vedno v bližini reke po tam se razprostirajočih pokrajinah.

Pri km 18'4/5 doseže vasjen Reko, kjer se je projektiralo postajališče za ljudi.

Tu se proga zopet obrne proti jugovzhodu teče skozi 130 m dolg predor, izvrtan v skalo, teče še skozi drug 160 m dolgi predor in zopet krene proti vzhodu. V bližini vasi Želin bo stala postaja Želin, skoraj nasproti mestu, kjer se strne cirkniška cesta v cesto po Idrijski dolini. Ko zapusti proga to postajo, se obrne proti jugu, a ne more slediti ostrim serpentinam Idrije, radi česar je izdolben 320 m dolg tunel skozi vzbočeno pogorje pri km 22.0/4. Od tu jo zavije črta proti jugovzhodu in obdrži to smer do kranjske meje za Verščevem.

Pri tem teče vedno v bližini reke in na več mestih tudi po položnejšem pobočju rečnega brega.

Tu je projektirano še postajališče in nakladišče Plužno-Otalež in sicer v bližini združitve poti iz Plužna s cesto po Idrijski dolini.

Pri km 29.510 doseže železnica kranjsko mejo in mora tudi tukaj skozi 340 m dolg predor, da se onstran združi s kranjsko krajevno železnico, ki je projektirana od Vrhnike skozi Idrijo do meje.

Geološka stran.

Na obeh straneh Idrije se vleče močno pogorje Julijskih alp, ki pripadajo kredni tvorbi.

Skalovje obstoji iz apnenca in mlajšega konglomerata.

Ta apnenec je siv ali rudečkast in je trdnjši od onega v Soški dolini, radi česar opazimo tukaj manj drč, kajti trdne skalne stene se končajo šele v strugi Idrije.

Postaje.

Na omenjeni progi so projektirane te postaje:

- 1) Sv. Lucija-Tolmin.
- 2) postaja Slap.
- 3) postaja Trebuša.
- 4) postajališče in napladišče Stopnik.
- 5) postajališče Reka.

6) postaja Želin.
7) Postajališče in nakladišče Plužno-Otalež.

Razum skupne postaje Sv. Lucija-Tolmin, ki je bila že poprej namenjena osebnemu in tovarnemu prometu, bodo služile enakemu namenu tudi postaje Slap, Trebuša in Želin. Na postajah Stopnik, Plužno-Otalež bo osebni promet in omejen promet z blagom, med tem ko se bo gradila postaja Reka samo za ljudi.

Vso to sliko kaže splošni načrt, ki ga je izdelal po naročilu dež. odbora inženir Picha iz Prage.

Pri reviziji proge, ki se je vršila avgusta meseca 1910, so izrazili zastopniki interesiranih občin razne želje glede lege, nazivanja in pomnožitve postaj, oziroma postajališč.

Tako je predlagal zastopnik občine sv. Lucijske, da bi se postavilo pri km 1'9/2.1 postajališče za osebni promet z imenom »Idrija ob Bači«. Zastopnik občine St. Vidska gora je izrazil željo, naj bi se preuredilo postajališče Stopnik v postajo.

Zastopniki občin Cerkno, Bukovo in Orehek so predlagali med drugim, naj bi se postajališče Reka preuredilo v postajo in naj bi dobila projektirana postaja »Želin« ime Cerkno, ki bi se naj preložila na desni breg Idrije. Projektirano postajališče Plužno-Otalež naj bi dobilo ime Otalež in se razširilo v postajo.

O teh željah in nasvetih, bo odločilo železniško ministerstvo, kjer je sedaj stvar pendentna. Samouprava.

(Dalje v prilogi.)

Naročajte, ponudite, - - - - -
zahtevajte in pijte samo - - - - -

Tolstovrško slatino,

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja p'ada podjetje v narodne namene 20 vin., kamor narcenik do-
luči. — Naslov: Tolstovrška slatina.
pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi
gostilna, letovišče in prenočišče.
Svoji k svojim! Svoji k svojim!

katera skrbi za zdravo
kožo in hoče iz obiti se
peg ter ohraniti nežno in
mekho kožo ter belo polt,
se umiva le s

Dama, ličilnim mlečnim
milom (znamka konjiček
tврdо Bergmann & drug
Treschen na Eibl.
Komad po 80 vin. se dobi v
vseh lekarnah, mirodilnicah
in prodajalnah parfumov.

»Lahko noč vsem skupaj,« odvrne Monestrel ravno-
dušno in zapusti sobo. Bil je jako zadovoljen.

Ko bom imel vauke, si je mislil, lahko se bodo vese-
lili, kajti podedovali bodo vsak lepo svotico! Nad dva-
najststotisoč frankov! Da, da, očka Monestrel si je tudi
prihranil tako kakih tristošotisoč frankov! Lucija bo imela
lepo življenje. Stari Galtier mi je sicer res mnogo nagajal,
ali o Albertu ne morem nič reči, pri Bergeronovi pravdi
je bil jako dovesten, ravnal je z menoj jako milo. Moja
žena ima prav, on je prijeten mlad mož, med tem ko je
Tenin zoprno ostuden.

Ko je bil Monestrel pri Chanatu, je šla njegova žena
k Galtier, katerega pa ni dobila doma, bil je pri Cril-
lonu, kjer je bila tudi Lucija. Poslala je ponj.

»Prosila sem vas, Albert,« je rekla, »da pridete ven,
ker imam nujno z vami govoriti. Železo se mora kovati,
dokler je vroče, to se pravi, moj mož je sedaj v pravem
razpoloženju, če sedaj snubite, ni se vam treba bati za-
vrnitve, toda pričeti morate previdno. Vem, da vam ni nič
ležeče ne doti ...«

»Dota je zame postranska stvar, vzel bi Lucijo skoraj
raje brez denarja, da ne bi mogel ničče misliti, da sem
jo vzel le radi tega.«

»Razumem to,« odvrne gospa Monestrel, »vaše pre-
moženje vam to dovoljuje. Nasprotno pa ne bo Lucija
ničesar izgubila, če nekoliko počaka, ona je naša edina
dedinja, za njo hraniva. Za mojega moža bo jako odlo-
čilno, če ne vzamete dote. Recite mu ...«

»Hitimo ... tašča, gorim nestrpnosti, da dobim nje-
govo privoljenje!«

Prišla sta še pred Monestrelom domu.

»Veste li, kje je sedaj?«

»Nimam pojma.«

»Pri Chanatu, da vzame svojo dano besedo nazaj.
To je moje delo.«

»Vi ste vzor tašče.«

Monestrel je prišel ravno domu.

»Zet, dobrodošel,« mu zavpije veselo nasproti in mu
poda roko. Svoji ženi pa pravi: »Pojdi po Lucijo.«

Gospa Monestrel hiti slušati.

»Tu, Lucija,« vzklikne oče, ko vstopi, »objemi tvo-
jega zaročenca, nimam nič proti temu.«

»Ali je res?« šepeta ona srečna na Albertovem vra-
tu. »Ali so sanje?«

»Da, Lucie,« odvrne Albert, »res je, niso sanje! Toda
saj sem vedel, da mora tako priti! Sedaj je pa konec na-
jinega trpljenja, sedaj si moja!«

»Sedaj sta pa zadovoljna,« pravi Monestrel svoji že-
ni, »le poglej otroka, kako sta srečna.«

»Mlada sta in ljubita se,« odvrne ona z zdihljajem.

Albert se obrne k Monestrelu in reče: »Zahtevam sa-
mo vašo hčer, gospod Monestrel, dote ne rabim.«

»Ho, ho, ne rabite? Dote?« se smeji Monestrel. »Iz
tega ne bo nič. Ne bom pustil iti svoje hčere brez dote,
imam tudi toliko ponosa. Dam ji svoje posestvo Monfan-
con, katero sem kupil za petdesettisoč frankov in je goto-
vo mnogo več vredno ...«

»Ali Monestrel,« ga prekine njegova žena, »ker
Albert ...«

»Tiho, stara,« jo zavrne nje mož, »nama ostane do-
volj, da bova lahko živela, mogoče ne? Pusti mi torej
veselje.«

Monestrel ni mogel strpeti doma. Šel je na cesto,
vstavljal ljudi, in jim pravil, da se ni mogel več vpirati
prošnjam svoje hčere, da je razdril s Teninom in jo bo dal
Albertu.

»To je prav!« — To je bilo pametno!« so dejali ljudje.

— »Krasna dvojica!« — »In ženini ni tujci!«

»Otroci bodo milijonarji,« reče Monestrel.

»Milijonarji!« so strmeli ljudje.

»Da,« odvrne Monestrel in prične naštevati Albertovo
premoženje, kakor preje njemu žena.

»Da dopolnim milijon,« je pristavil, »bom dal svoji
hčeri posestvo Monfancon, ki je med brati vredno sedem-
desettisoč frankov. Ne ostane mi nič, kakor snop slaine
in grizljaj kruha ...«

»O, o, gospod Monestrel, ostane vam še jako mnogo!«

»Ne, nič, tudi košček kruha ne.«

Novica o Lucijini zaroki se je hitro razširila in ljudje
so hiteli častitati Monestrelom. Prvi so bili Crillonovi.

»Daj se objeti, Lucija,« vzklikne Ana, »veselim se
tako s teboj.«

»Kjer se poljubljuje, tam sem jaz zraven,« pravi
Pavel.

»Ali naj ostanem prazen?« vpraša Albert in potegne
svojo nevesto k sebi.

»Imenitno,« vzklikne Allard, ki je ravno vstopil. »Pri-
šel sem, pravi Monestrelu, da vam čestitam, to ste pa
dobro naredili. Ali razen tega srečnega dogodka je še ena
novica v Royboni, naš prijatelj, grof Couroulés, je odšel.«

»Odšel?«

»Da, njegova lepa prijateljica ga je takorekoč odpe-
ljala. Poslovil se je pri meni in me prosil, naj ga oprostim
pri drugih prijateljih, ona ne more dalje tu vzdržati, mora
takož z njo nazaj v Pariz. Pozdravite vse prav srčno,« je
rekel, »samo gospej pl. Slepčevi ne recite nič, pustim jo
kaplamu.«

»In knjige?« vpraša Galtier.

»Za te se ni brigal, niti ene vknjižbe ni naredil sam,
tudi se ni nikdar prepričal, če izvršuje pisar popolnoma
njemu prepuščeno delo pravilno.«

»Tu pridejo lepe nepravilnosti na dan.«

»Saj bo še drugih tudi mnogo! Po takt vladi ...«

»Veste kaj,« pravi Pavel, »stvar mi popolnoma nič
ne vgaia, maršal še sedaj ne miruje ...«

Ameriške trte.

C. kr. namestništvo je izdalo sledeči razglas:

Naročbe ameriških trt iz državnih trtnih nasadov Primorja za dobo sajenja 1911-12.

Iz državnih trtne zaloge na Primorskem se na spomlad 1912 proti plačilu odda nastopna množina ameriških trt pod temi-le pogoji in sicer:

1. 15.000 cepljenih raznih evropskih vrst, cepljenih na velikolistno Riparjo in Rupestris montikolo.

2. 280.000 korenjakov (bilj) velikolistne Riparje in Rupestris montikole.

3. 800.000 kolči (reznice) velikolistne Riparje in Rupestris montikole.

Cene trt za 1000 komadov so te-le:
a) ameriške cepljenke stanejo 140 K;
b) ameriški korenjaki (bilje) za revnejše vinogradnike 10 K, za premožnejše 30 K;

c) ameriške kolči za revnejše vinogradnike 5 K, za premožnejše 16 K.

Potrebo revnejših vinogradnikov, koji naročijo trte po nižani ceni, mora županstvo vestno in resnično potrditi.

Cepljenke oddajale se bodo posameznikom le v manjših množinah, glavno v svrhu razširjenja boljših trtnih vrst.

Ako stranka naroči več nego 500 komadov korenjakov (bilj) ali več nego 2000 komadov kolči, si hantestništvo pridržuje pravico, zaproseno množino trt primerno številu naročb znižati.

Trte je naročiti najkasneje do 30. septembra t. l. potom občine pri kateri se v to svrhu nahajajo posebne tiskovine. Pozneja naročila se ne bodo vpoštevala. Vsak naročnik mora v dotičnem naročilnem izkazu dati delu za pripombe pristavi lastno pismo. Županstvo mora izpolnjeni pismo pole takoj poslati pristojnemu c. kr. okrajnemu glavarstvu, c. kr. namestništvu svetnik v Trstu, magistrat v Rovinju in v Gorici, da jih predloži c. kr. namestništvu.

Trte oddajale se bodo samo primorskim vinogradnikom. Trgovci s trtami so izključeni od dobave prej označenih trt.

Cene se razumevajo od nasada v Tržiču (Monfalcone). Dotični znesek je položiti pri prejemu trt oziroma, ako se te dopošlje po železnici, pošti ali parniku, se isti povzame z enbalážnimi in dovoznimi stroški vred, ki se zaračunajo po lastni ceni.

Vsak naročnik navedi natančno: 1. razločno pisano ime, bivališče in poklic; 2. davčno občino, v kateri se nahaja vinograd, ki ga je obnoviti; 3. zaželjeno vrsto in množino trt; 4. železniško in pošto pot, kamor naj se pošlje trte.

Ako bi bila zahtevana vrsta že posla, ali če bi je ne bilo več v zadostni količini, nadomesti se ista z drugo.

Trte je takoj po sprejemu pregledati: morebitne pritožbe je nemudoma prijaviti tukajšnjemu c. kr. nadzorniku za vinogradništvo. Na pozneje prispelle pritožbe se ne bode oziralo.

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcn trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsimi drugimi drastičnimi čistil. kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2—
Ponarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ov Franc. žganje in sol

za ribanje života. — Bolečine olajšujejo in okrepjujoče staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.
Orig. steklenica K 2—
Na prodaj po vseh lekarnah in mirodnicah. Glavna lekarna
A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9.
Zaloga v Gorici v lekarni: **A. Gironcoli.**

DOPISI.

Iz krminskega okraja.

Iz Medane. — V torek smo imeli tukaj pri nas običajni vsakoletni cerkveni praznik. Popoldne je bila procesija s kipom matere božje. Vše jutraj pri maši se je pripetilo nekaj, česar mi v Medani, čeprav smo v Medani, nismo navajeni slišati. Pridigal je namreč g. župnik iz Biljane, in nam je očitno pokazal, zakaj ga v njegovej duhovni večkrat napadajo. Prav imajo. Kaj je sv. cerkev vže popolnoma jama razbojnikov? Kaj je treba, da hočite v cerkev agitirati za čukulado? Ali mislite, da če obleče kdo enkrat čukovski krog nase, da ga moramo potem častiti in moliti kot boga?! Odkrito Vam bodi povedano, da nismo tiste vrste malikovalcev kakor so izvestneži.

Popoldne pa se je pripetil spet slučaj, kateri me je bolj spomnil na čase španske inkvizicije kot pa na prosvitljeno leto 1911. po Kristovem rojstvu. Med procesijo je začelo namreč nekaj deževati. Seveda je vsak gledal, da se je kolikor mogoče skril pred dežjem, in tako se je bliže stoječa gostilna g. Gradnika precej napolnila občinstva. To pa nekemu gospodu iz Medane ni bilo po volji. Šel je v krčmo in tam pokazal, kake osebe vzgaja klerikalizem. Za sedaj nočem navesti ne imena ne nič drugega, drznem se pa opomniti, da je dotičnega gospoda pripravil od tega najbrže kakšen fanatičen politikon pri opoldanskem kosilu v farovžu, kar je glede na zjutrajšnjo pridigo jako verjetno. Gospod, malo več pameti, kajti pod inkvizicijo ne gremo več.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Odbor C. M. podružnice v Mirnu je sklenil odložiti svojo veselico na prihodnje leto; to pa radi bridke izgube svoje predsednice.

Mesto venca na grob g. Talki Jakilevi je dobila podružnica za obrambni sklad. doslej svote K. 205.14.

Domače vesti.

Cesarjev rojstni dan. — Včeraj so obhajali po celi monarhiji cesarjev rojstni dan na običajen slovesen način. Na predvečer sta v Gorici svirali po mestu mestna in vojaška godba, včeraj zjutraj je bila budnica vojaške godbe, dopoldne masa na Rojcah in v Stolni cerkvi. Oddani so bili z grada običajni streli iz topov.

Ravnateljem na tukajšnjem ženskem učiteljsku je imenovan g. Fr. Žnidaršič, profesor na tukajšnji višji gimnaziji.

Učiteljski izpit za vinarske in sadjarske šole je napravil na visoki šoli za poljedelstvo na Dunaju g. E. Klavžar, drž. pot. kmetijski učitelj, pridrjen tukajšnjemu glavarstvu.

Učiteljske vesti iz goriške okolice. — V seji dne 17. t. m. je sklenil c. kr. okr. šolski svet za goriško okolico te premembe in nameščenja. Izmed učiteljev pridejo: V Čepovan Ciril Kofol, v Dol Mirko Perko, v Dornberg I. Bric, v Prvačino Berce iz Čepovana, v Kanal J. Novak, v Sv. Križ Leopold Paljk, v Levpo Emil Hojak, v Plave I. Reja, k Murovcem Franc Bajt, v Gabrije Furlani, v Rihemberg Lenardič, v Bate Alfred Winkler, v Ločnik Peter Bensa. — Čd učiteljice so nastavljen: V Cerovo Šavli, v Kronberg Medvešek, v Zalošče Križman, v Banjšice Droč. — Za učiteljice ročnih del sta imenovani: za Renče Marija Godnič, za Bate I. Breščak.

»Narodni sklad« je ludo razgrel že tako močno vročo gospodo krog vrle »Gorice«. Po svoji falotski navadi so se zagnali v članek v »Soči« o potrebi narodnega sklada ter merijo brač po sebi. Klerikalni sleparji so vedno žejni in lačni ljudskega denarja ter znajo prav na prefrigan način izslepariti ob vsaki priliki iz ljudstva denar. Nabirajo pridno v »dobre namene« in molzejo svoje denarne zavode, da toliko bolj žerejo. — Ker je od napredne strani sprožena misel o nujni potrebi narodnega sklada, so klerikalni izprienci v svoji pijanosti hitro pokazali velik apetit po denarju, ki se zbere brez dvoma v narodnem skladu. Zahotelo se jim je denarja naprednjakov, češ, če bi imeli še to, to bi žrli in pili.

Narodni sklad se napravi in bo služil izbornu narodno-napredni stranki pri njen organizaciji. Denar se bo porabljal v korist ljudstvu, ker bo iz ljudstva za ljudstvo, ne tako, kakor pri klerikalcih, ki

nabirajo in nabirajo, za ljudstvo pa ne storijo z nabranim denarjem nič dobrega; večji del požoro koritarji manjših in večjih grl in želodcev.

Naprednjaki! Klerikalno zaletavanje v »Narodni sklad« kaže, kako je potreben ta sklad! Pripravite se, da bo tak, da bo vzbujal pri klerikalcih velike skomine!

»Roženkranc naj bo vsakdanje orodje krščanskega delavca.« — V Mogunciji v Nemčiji je bil 6. t. m. in naslednje dni nemški katoliški shod, katerega na vse pretege hvalijo tudi slovenski klerikalci. Govorili so seveda tudi o delavstvu. Na zborovanju je izustil klerikalni državni poslanec Nebel na naslov klerikalnega delavstva sledeče krilate besede: »Tu kristjan, tam antikrist! Odkar je zadonel ta bojni klic tudi v delavskih vrstah, je postavljen krščanskemu delavstvu viši cilj kot so gmojne dobrine in izboljšanje gmotnega položaja... H Kristusovi straži mora spadati tudi nemško krščansko delavstvo. Gmotne povzdige delavstva ne smemo zanemarjati, ampak važnejši je boj za idealne dobrine. Molite pridno, da ne padete v skušnjavo, da se izkažete vredne nalog, ki nam jih nalaga božja previdnost. Občutek imam, da vse preveč diplomatiziramo in filozofiramo in da premalo molimo. Naši veliki voditelji so pridno molili. Roženkranc naj bo vsakdanje orodje krščanskega delavca!«

Delavec naj gara in moli pridno — veselila se bo že gospoda. Veselje in ranjanje je za klerikalne mogočnjake, krščanski delavec naj bo ponižen, z roženkrancem v roki.

Gmotne dobrine in zboljšanje gmotnega položaja — to ni nič za delavca, to je za klerikalno črno gospodo; delavec naj moli in čaka plačila — onstran groba. Tako učijo goriški odrešeniki ljudstva in tako doni tudi s tistega tako impozantnega nemškega katoliškega shoda v Mogunciji!

Proti pljančevanju piše »Novi Čas« prav lepo. Pravi, da morivec ali rabelj pijancev je alkohol, morišče se zove — oštarija. In vendar pri nas ljudje še bolj dero na morišče pod rabljev meč.... Tako je bilo zapisano pod Montovo streho. Ali prav v iste prostore prihaja vselej, kadar je kaj čukovskega v Gorici, litron za litronom iz... »morišča«, ki se zove oštarija. Za en tak slučaj bi morda postregli s številom zaužitih litronov! — Na papirju so klerikalci vedno trezni in strašno grmijo proti vinu — na varnem pa ga srkajo, da je kaj in prav nič jih ni strah pred »morivcem in rabljem«.

Iz Gradeža se vrnejo otroci, poslani v tamkajšnje morskopalnišče, dne 20. t. m. ob 6.23 zvečer v Gorico. V kopališču so bili 50 dni.

V letih 1908—1910 je bilo v hospicu v Gradežu 554 otrok; to je 274 dečkov in 280 deklic. Ozdravelo jih je popolnoma 135, zboljšalo se jih je 390, stacionarnih je ostalo 29. Uspehi so torej jako ugodni.

»On in njegovi pomočniki, vojvoda Broghe in Fourton...«

»Fourton je izvržek človeštva.«

»Ti trije so vsega zmožni.«

»Vse se jim lahko zaupa: povzročili so 24. maj in 16. maj! Nimajo nič sramu in poštenosti v sebi.«

»Kakor govore njih časopisi, nameravajo napad iz zasede, nastavlajo pasti.«

Ta pogovor je vznemiril Monestrela, še bolj pa, kar so pisali reakcionarni časopisi.

»Ali sem se mogoče prehitel?« se je izpraševal. Stvar se mi ne zdi že končana, republikanci še nimajo moči v rokah. Zasepil me je milijon... to je slaba stvar.«

Ko ga je srečal Chanat na cesti, mu je rekel porogljivo: »He, he, zadnja beseda še ni bila izgovorjena, republikanci so imeli sicer ljudstvo za se, ali ne armade, kdor ima pa armado, ima zmago! Vašemu ljubemu Galtieru se zna še slabo goditi!«

In župnik je rekel: »Naša edina nada je, da reši maršal Francijo svojih lastnih sinov.«

Monestrel je bil vedno nemirnejši, pa še neka druga stvar, razen politike, ga je jezila; njegova žena mu je vedno predbacivala, da je dal posestvo Monfalcon, ki je prinašalo tako lepe dohodke, tako po nepotrebnem.«

»Ne«, je rekel, »ne morem dati hčere kar tako, brez dote, to bi bilo preveliko ponižanje. Pri našem premoženju damo prav lahko zetu, ki je milijonar, petdesettisoč frankov. Kar me pa jezi, je to, da bo morala Lucija imeti balo.«

»Seveda.«

»Vidiš, to je neprijetno.«

Da, v gotovini denar dati, to je bilo za Monestrela najhulše, če da posestvo, odreče se s tem samo dvatisoč frankov letnih dohodkov, bala kupiti, se pa pravi seči v žep in dati lepe zlatnike. To je bilo bridko.

Šel je več ko desetkrat vsak dan k pisalni mizi, odprl predal in vzel iz njega platnene vrečice, napolnjene srebričkov in cekinov, jih odvezal in mešal po njih s prsti; zraven pa je zdihoval.

Končno ni mogel več zdržati; šel je h Galtieru in rekel: »Saj veste, ljubi prijatelj, s kakšnim veseljem sem vam dal posestvo Monfalcon, toda glejte, v gotovini mi pa manjka denarja, in če bi moral kupiti svoji hčeri balo le za petsto frankov, moral bi si denar izposoditi, ker ne morem dobiti od svojih upnikov letos nič nazaj. Bilo bi mi torej jako ljubo, če bi vi...«

»Ali ljubi Monestrel, ne delajte si nikakih skrbi, seveda bom poskrbel jaz za balo, z veseljem.«

»O, ljubi Albert, spravite me iz velike zadrege.«

»Prosil bi vas pa tudi jaz, določite dan poroke.«

»Ah, saj se tako ne mudi, zaročni čas je najlepši, uživajte ga še nekaj časa«, odvrne Monestrel in se odstrani.

Med potjo si je mislil: Albert je res čeden dečko, niti trenutka ni pomišljal, takoj je rekel da, res imeniten, ljubi človek, to se mora reči... toda s poroko se nočem prenatgiti, kajti če pride do nasilne premembe vlade... potem... lahko noč, milijoni...!

Albert in Lucija sta se videla sicer vsak dan, ali bila nista nikdar sama, gospej Monestrel se ni zdelo primerno, da bi ju pustila sama, in tako je sedela vedno poleg, da nista mogla zaljubljenca govoriti nikdar nemoteno.

Albert je predlagal, naj potujejo skupno v Lyon, da si kupijo balo, ali Monestrelovi so odmikali ta dan vedno dalje.

Pelljal se je sam v Lyon in naročil spalno sobo v slogu Ludovika XIII. iz izrezljanega hrastovega lesa, katero je želel na poročni dan v Royboni. Potem je šel v Saint Marcellin, kjer je vzel hišico v najem. Bila je skoraj zunaj mesta, v lepi legi, z razgledom na gorovje.

Pustil jo je popolnoma opremiti in se pečal sam z opravo, katero je izbral jako ukusno.

S potovanja pa je prišel slabe volje, političen položaj se je zopet poslabšal in od zanikrne trojice: Mac Mahon, Broghe in Fourton, je bilo vsega pričakovati.

Reakcionarjem je zopet pričel rasti greben. Župan Roybone se je prikazal zopet po ulicah in govoril porogljivo: »Le zabavljajte na vladu, kakor hočete, saj niste daleč več tako ponosni, kakor ste bili dan po štirinajstem oktobru!«

Župnik Mingral, ki je kar naenkrat prenehal s svojimi cerkvenimi slavnostmi, je pričel zopet s svojimi pridigami in izpadi proti republikancem. Radu tega ste sklenili Ana in Lucija, da sploh ne gresta več v cerkev.

Kaplan Fourailoux se ni dal videti. Bil je jako bolan, proge, katere so mu zadali bičevi vdarci, so bile vse krvave, zdravnik mu je moral celo odrezati kos uhlja, ki je bil posebno razmesarjen. Kaplan po tem dogodku ni hotel več ostati v Royboni in je prosil, da ga prestavijo.

Republikanci niso bili posebno v veselje razpoloženju, njih klub je ostal kakor preje, še zaprt, kar je bilo v posebno zadoščenje davkarju in Chanatu.

Davkar ni bil tako zmage gotov, kakor Chanat, zato tudi ni tako zabavljaj. Izpostavil se je zelo pri volitvah, ker je upal, da bo prestavljen v kako večje mesto, če pa ne pride sedaj kmalu nasilna izprememba vlade, je bil v nevarnosti, da izgubi svoje mesto. Chanatu se pa ni bilo treba ničesar bati, njegove banke mu ni mogel nihče zveti, za župansko mesto se pa tudi ni bal.

»Bodočnost mi prinese lahko samo dobro,« je rekel in si mel zadovoljen roke.

(Dolge prihi.)

O krivi prisegi pisarji čisti može po klerikalnih listih. In zgražajo se. Ali kaj se bodo zgražali klerikalci radi krive prisega — saj je kriva prisega pri njih doma in po jezuitskih naukih je tudi dovoljena. Namen posvečuje sredstva in namen posveti tudi sredstvo krivo prisego. Krivo-prisežnikov je med klerikalno bando polno. — Še ni tako dolgo, ko je kazenski sodnik na tukajšnji okrajni sodnji neki klerikalni priči, ki je prisegla, rekel: da se mi pozna, da laže!

O slovanskih igralnih kartah pišeta obširno tržaški »Piccolo« in »Indipendente«. »Piccolo« vidi v teh kartah kos nepretrznega dela, s katerim silijo Slovani naprej s svojo narodno organizacijo. — »Indipendente« meni, naj si vzamejo Lahi Slovence za vzgled narodne zavednosti. — Slovenci igralci kart bodo te besede pač prav upoštevali.

Argentinsko meso iz Trsta v Ancono! — Avstrijska in vrhu nje stoječa ogrska vlada ne dovoli izkrcanja argentinskega mesa, katero je pripeljal v tržaško luko parnik Austro-Amerikane. Priplul je še drug parnik z 250 tonelatami argentinskega mesa. Meso pojde v Italijo v Ancono! Avstrijsko-ogrsko vlada je tako dobrosrčna do ubožnejših mestnih slojev, da jim ne privoščijo koščka mesa! Pravi pravcati škandal! Kaj takega kje drugje ni mogoče!

Deželni vrt v Sovodnjah se ni obnesel tako, kakor bi se moral. Tako nekdo toži po »Prim. listu«. Ljudstvo nima od tega vrta nič. Seveda ne, ker deželni odbor sam skrbi za to, da deželni vrt ne uspeva!

O slovenski nevarnosti v Trziču fantazira »Piccolo« v dolgem članku. Boji se, da postane v doglednem času iz Monfalcona Trzič. Govori o panslavistični propagandi in kar ne gre mu glavo, kako je mogel zahtevati Slovenec v gostilni v Trziču, da mora natakár znati slovensko. »Piccolo« pripoveduje, kako nekako skrivnostno so prišli in prihajajo slovenski delavci v Trzič. Boji se nadaljevanja invazije, hvali pa župana (Rebula se piše), ker je baje storil korake, da bi se sprejemali rajši furlanski delavci in ne slovenski. »Piccolo« pravi, da je v ladjedelnici 1348 delavcev iz naše dežele, 482 iz drugih in 464 inozemcev. Med delavci je nekaj stotin Slovencev. Te hoče pregnati; zraven je bridko vzdihnil za 200 regnicoli, ki so morali iz Trziča proč. — V trziški občini prebivajo že od nekdaj Slovenci in morda je ime Trzič starejše od Monfalcone! — Slovenskih delavcev je tam premalo še; če jih je iz naše dežele 1348 ter je le par stotin Slovencev, tudi od drugod, potem to ni nobeno pravo razmerje! V Trziču je še dosti dobrega kruha za Slovence. Slovenci, pozor! Svobodno, neovirano se raje razvijati slovenska stvar v Trziču!

Kolera in vojaške vaje na Krasu. — »Deut. Volksblatt« pravi, da je čudno, da se bodo vršile kljub nevarnosti razširjenja kolere na Krasu vojaške vaje III. armadnega zbora, ter se jih ni preklicalo oziroma odložilo, pač pa da so se pričele pomikati čete iz Gradca, Maribora in Ljubljane proti Krasu. Prebivalstvo da je zelo vznemirjeno radi tega in da bi mogli vojaki ptem zanesti kolero v razne kraje ter da bi morala vojaška uprava skrbeti tudi za zdravje vojakov. Pričakovati je pa, da vojaško poveljništvo vendar le odpove vojaške vaje.

»Viva l'Italia!« — 18 letni mehanik Karol Zian je bil pozvan pred sodnike, obtožen po § 303 k. z., da je kričal »Viva l'Italia«. Sodni dvor ga je oprostil obtožbe.

Sežansko okrajno glavarstvo je prepovedalo običajne slavnosti povodom Velikega in Malega Smarna v Repentabru, Kačicah in Rodiku. Romarje, ki bi prišli, zavrne žandarmerija.

»Con Garibaldi noi vogliam marciar.« — Garibaldijevo himno so peli Jos. Gal, Fr. Delneri in A. Pittana, vsi iz Ogleja. Obtoženi so bili torej po § 305. k. z. Delneri in Pittana sta bila oproščena, Gal pa obsojen na teden dni zapor.

»Corriere« poroča včeraj na dolgo o tej razpravi ter parkrat citira ... »Con Garibaldi noi vogliam marciar!« To ravno na dan 18. avgusta.

Irredente ni! — Kar po vrsti se vršijo razprave v Gorici radi popevanja Gari-

baldijeve himne ter radi vsiklikov, naperjenih očitno proti Avstriji. Pred kratkim je bila neka krčmarica oproščena obtožbe, da je igral gramofon v njeni gostilni Garibaldijevo himno; ona je rekla, da ne ve, da je to prepovedano, dasi so jo peli gostje kdo ve kolikokrat. Garibaldi in Viva l'Italia! — to je nekaj navadnega v Gorici. Vendar — irredente ni!

Še vedno beneški advokat Lanza. — Poročali smo, kako je bil izročil svojo torbico v maglici, potem pa jo je iskal pri Wokulatu, knjigarju. Izročil je bil Lanza svojo torbico nekemu Vimpolški, obhodniku pisarne dr. Pavletiča; ta jo je izročil na to pisarno, češ, že pride advokat potem v pisarno. Ali Lanza je iskal torbico pri Wokulatu. Dobil jo je pa iz pisarne dr. Pavletiča. Kjer ima Wokulat svojo prodajalno, je pisarna odvetnika dr. Česčuta, zraven v hiši pa je pisarna dr. Pavletiča. To je vse zmešal konfuzni Lanza. Ta reč je prišla pred sodnijo. Lanza je ostajal pri svoji trditvi. Povedal je tudi, da v torbici ni bilo vrednosti za 16000 K, marveč vse skupaj za kakih 6 K. Wokulat je bil pred sodnikom Musina obsojen na 10 K globe! Stvar pride seveda v drugo inštanco.

Krasna aloe cvete za gostilniškim vrtom krčmarja Šuligoja (pri Fogarju) ob Soškem mostu. Vredno si jo je ogledati.

Laških letoviščarjev je vedno polno poleti med nami, zlasti po naših Gorah. Nikdar se jim nič ne zgodi. Gibati se smejo svobodno. Letos je v Bohinju polno primorskih Lahov. Tam se vedejo tako kot doma. Slovenci jim ne storijo nič žalega. So pač Slovenci bolj kulturni narod kot pa Lahi ob morju, kjer so v Gradežu na barbarški način namazali napise na češkem hotelu, dasi Čehi niso storili ničesar takega, kar bi bilo opravičilo kak nastop proti njim. — Lahončki naj se učijo manjše in ravnjanja s tuji pri Slovenceh! Slov. letovišča so še polna — Gradež se pa prazni!

Tramvaj in vozniki. — Opaža se, da nekateri vozniki prav nič ne pazijo na tramvaj v mestu. Le čudno, da se ne zgodi kaka nesreča. Umakne se kateri prav še le zadnji trenotek ali pa se mora tramvaj ustaviti. V Šolski ulici bi se bila zgodila kmalu nesreča. Konj z vozom za sadije je zadel v tramvaj; k sreči so bili ljudje zraven, da so preprečili nesrečo, ki je pretila. Pozor na tramvaj! Tramvajevi sprevodniki morajo biti seveda tudi previdni.

Prebrisani kapucini. — Videli so, da sirka ne bo, ker je taka suša in bo letina sploh slaba. Sirka torej ne bo kazalo pobirati po okolici; ali obrodil je letos krompir. Kapucin je prišel kar nakrat v nemalo začudenje St. Andrežev pobirat krompir! Nespametni ljudje, ki se bojijo še večjega zla, mu dajejo krompir, namesto da bi ga prodali, ko že tako kaže slaba letina. Molili niso nič patri za dež, dežja ni, ali pobirajo le že krompir. Klošter mora biti založen, pa če je v kmetški hiši potem tudi le suša! Ljudstvo živi še v lepem strahu Božjem, ki dobro redi razne kutarje.

Trojčke je povila beneška Slovenka Ana Trušnjak, žena Josipa, v Kraju pri Dreki. Vse tri deklice so zdrave v materjo vred ter so bile te dni krščene v tamkajšnji farni cerkvi ob splošnem veselju soobčanov.

Sokolski vestnik

Iz Brd. — (Sokolski zlet na Vrhovlje.) V nedeljo dne 13. t. m. je priredil »Sokol« z Dobrovega zlet na Vrhovlje. Povabil je tudi brate Sokole iz Plavij in Kojškega. Odzvali so se pa samo zadnji, iz Plavij ni bilo nobenega. Šel sem tudi jaz in več drugih na Vrhovlje. Nad Kojškim smo se ustavili, ker je bilo treba čakati Sokole iz Kojškega. Ta čas čakanja pa se je znal dobro uporabiti. Sokoli (z Dobrovega namreč) sami so zložili nekaj denarja in napravili 5 peš-dirk. Dve po hribu navzgor, edno z vrha dol, edno po cesti korakati vznav in edno naprej korakati po edni nogi. Darila so odnesli Juša Anton 2, Viljem Štiligoj 2, Polenčič Jožef 1. Hvalevredno je, da so ves vdobljeni denar darovali za nabavo telovadnega orodja. Med tem časom so prišli kočjarski Sokoli, združili so se vsi skupaj in hajd na

goro. Prisedši na Vrhovlje smo šli vsi v notranje prostore gostilne Bavdažve, ker bili smo vsi mokri od poti. Okrepčali smo se malce, potem pa smo si ogledali nekoliko kraj. Nato J. sklical načelnik Sokola z Dobrovega vse Sokole skupaj v notranje prostore, kjer je brat V. Štiligoj z Dobrovega pozdravil vse Sokole v zbranih in vznešenih besedah. Nato je načelnik dobrowskega Sokola Fr. Turek na kratko opisal pomen Sokolstva in primerjal »Sokola« z materjo »Slovenijo«. Tako prvega kakor drugemu govorniku so vsi navzoči (drugega občinstva ni bilo mnogo) burno aplavdirali, na kar so vsi bratje Sokoli zapeli narodno himno »Hej Slovani«.

Z eno besedo odkrito povedano, mlada še ne razvita briska Sokola sta res uvaževanja in podpore vredna. Za to pa jima kličem: bodite med seboj bratje, bratovsko edinstvo, bratovska ljubezen, bratovska zaupnost naj vas med seboj veže, naj vas krepi v nadaljnjem delu za naš zatirani, a mili in krepki slovenski narod. Vem, da imate mnogo sovražnikov, imate pa tudi prijatelje, kateri vam kličejo: Sokoli iz Brd pogumno naprej z zaupanjem v samu sebe in predočevaje si geslo: v pesti moč, v srcu odločnost, v mislih domovino!

Financijski uspeh Sokolskega zleta v Zagrebu je povsem povoljen. Dohodkov je okoli 75.000 K, stroškov okoli 65.000 K.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Podružnica avstroogrške banke se ustanovi v Gorici morda že v kratkem času.

V Vrtojbi gradijo pridno novo opekarno. Opekarna bo last konsorcija 5 članov.

Na kranjski kmetijski šoli na Grmu se prične letoletna in zimska šola novembra meseca. Za kranjske mladeniče je razpisanih 20 prostih mest. Plačujoči učenci plačujejo v letni šoli 300 K na leto, v zimskem tečaju pa 150 K. Prošnje za sprejem in za ustanove je poslali ravnateljstvu imenovane šole do 15. septembra t. l. Tam se dobe tudi natančnejša pojasnila.

Predpriprave za jesenski promet državnih železnic. — Znano je, da napravlja promet v jeseni državno-železniški upravi velike sitnosti. Da se temu odpomore, se je vršilo v želez. ministerstvu posvetovanje, ki so se ga udeležili tudi prometni uradniki. Da se doseže zadovoljiv promet, se hoče vse tovarne vozove do skrajnosti izrabiti, dalje se namerava pospešiti vse poslovanje, ki je s tem prometom v zvezi, posebno se pa hoče gledati na to, da se bo skrajšal vozni čas tovarnih voz. Hitro izračunavanje tovarnih listov, pospeševanje skladišnih in poslov za nalaganje, hitro aviziranje — vse to naj služi v dosego zgornjega cilja. Stare vozove nameravajo pravočasno popraviti in skrbeti za zadostno zalogo potrebnega premoga. Izvršitev vseh teh del se bo strogo nadzorovala. Seveda se tudi zahteva od strani interesentov primerno vpoštevanje neugodnega stališča železniške uprave v jeseni. Predvsem naj bi one surovine, ki jih že lahko dobé poleti, naročali pravočasno; tam, kjer se vrši nalaganje od strani strank, naj bi se ravnalo hitro vršilo, isto se zahteva pri razkladanju. Razentega imajo ravnateljstva državnih železnic malog, še pred jesensko kampanjo stopiti v zvezo z interesenti, da se omogoči redno in hitro poslovanje.

Dovoljenje za nočno delo žensk pri gotovih vrstah industrijskih podjetij. — Postava z dne 21. februarja t. l. glede prepovedi ženskega nočnega dela stopi v veljavo 21. t. m. V § 4. te postave se pooblašča vlada, imenovati ona industrijska podjetja, pri katerih je pri obdelovanju surovin ali snovi, ki se hitro pokvarijo, nočno delo neobhodno potrebno in kjer se napravi lahko izjema zgornje prepovedi ter določbe, da se mora nuditi prilika enajsturnega ne-retrganega počitka. V zmislu zgornjega § in določb § 96 b obrtnega reda je ministerstvo izreklo, da smejo ženske delati po noči tudi v mleknah in podjetju zaposlenih najmanj 10 oseb ali pa se vrši obrat tvorniško. Ta določba je stopila v veljavo že s 1. avgustom. Z istim dnem je izgubila veljavo postava z dne 27. maja 1885 in ona z dne 12. febru-

arja 1906. Glede cukrarn velja izjema do 1. 1914.

Zadnja srbska svinjina poslana v Avstrijo. — »Trgovinski Glasnik« v Beogradu poroča, da je bila 16. t. m. odposlana zadnja množina srbskega mesa iz belgrajske klavnice.

Goriška kolesarska zveza.

Kolesarsko društvo »Danica« javlja gg. dirkačem, da se že lahko vpišejo za cestno dirko, katera se bode vršila 10. septembra t. l. in sicer Miren-Gorica. Vršila se bode tudi polževa in umetna peš dirka, srečkanje itd.

Politični pregled.

Avstrijski ministrski svet o mesnem vprašanju. — Avstrijski ministrski svet, ki se je posvetoval 17. t. m. dopoldne in popoldne; se je največ bavil z vprašanjem uvoza argentinskega mesa, oziroma z zahtevo ogrske vlade, naj se ji dovoli direktna zveza ogrskih železnic s Kašovo-Oderberško železnico pri Annabergu v kompenzacijo za to, da ona dovoli izkrcanje 800 ton argentinskega mesa, ki je te dni v Trst došlo. Avstrijski ministrski svet se je postavil odločno na stališče, da se Ogrm ta kompenzacija ne dovoli, ker je predragocena, da bi se z 800 tonami argentinskega mesa odkupila. Ministrski svet se je bavil z ostalimi kompenzacijskimi zahtevami ogrske vlade, ni pa storil nobenih sklepov. Ministrski svet se je postavil na stališče, da se ima uvoz argentinskega mesa brez dovoljenja ogrske vlade; začasno vzdrževati. O tem se je ogrska vlada takoj obvestila.

Briskirana lojalnost. — Češka kolonija v Sofiji je hotela poslati na cesarjev rojstni dan v avstrijsko poslaništvo deputacijo, da poda tam lojalne izjave; govorila bi bila deputacija seveda češko, zahtevala pa je tudi češki odgovor. Toda poslaništvo je reklo, da je kaj takega nemogoče. Čehi so se pritožili radi tega pri zunanjem ministru Arentalu. Kaj jim odgovori. Najbrže, da nikdo ni obvezan biti lojalen!!

Gessmanov beg iz političnega življenja. — Krščansko-socialna korespondenca poroča, da odloži Gessmann svoj deželnoobdorski mandat; s tem korakom se namerava popolnoma umakniti iz političnega življenja.

Bivšemu perzijskemu šahu se ne godi preveč sijajno pri njegovih poskusih, priti do prestola. — Tri tisoč njegovih vojakov je bilo te dni poginanih v beg.

Konec ustaje v Albaniji. — Iz Carigrada poročajo, da pride v kratkem tje deputacija voditeljev Malisorov zahvaliti se sultanu in vladi za podeljene koncesije.

Razne vesti.

Velikanski štrajkovski nemir na Angleskem. — Štrajk je zavzel velikanske dimenzije. Začeli so štrajkati tudi železničarji. — Na vseh železnicah je promet oviran skozi in skozi. Vseh štrajkujočih je okoli 600.000. — V spodnji zbornici angleški je čital notranji minister dolgo poročilo o položaju štrajka. Vlada hoče storiti vse korake, da zavaruje po železnicah kolikor le mogoče prevažanje blaga. Tudi uslužbenci pri telefon, grb-zijo s štrajkom. Živež se je podražil.

V provinciji so štrajkujoči ustavili vlak. V Liverpoolu so bile zopet prave bitke po cestah. Štrajkujočih železničarjev je že okoli 200.000.

Mesto Milan v Italiji šteje prebivalstva navzočega 582.492.

Velik legat v narodne češke namene. — »Narodni Listy« poročajo iz Solnograda, da je tamkaj umrl po stnik Hubeš zapustil velikanske legate v češke narodne namene. Tako je zapustil 30.000 kron za ustanove češkim telnikom, 30.000 K za ustanove češkim enoletnim prostovoljcem, 24.000 kron raznim šolskim zavodom, 3000 kron praškemu mestu, 10.000 K »Češki šolski matici«, 2000 K »Severočeškemu obrambnemu društvu«, 2000 kron »Južnočeškemu obrambnemu društvu« in 6000 kron »Komenskega društvu« na Dunaju.

Samostani v Avstriji. — Pred kratkim je izšla zelo zanimiva knjiga o avstrijskih samostanih, ki jo je napisal premonstratski korar Alfonz Zak. Kakor pravi ta knjiga, je v Avstriji 640 možkih redovniških naselbin z 11.116 člani. Ženski redovi imajo 2316 kolonij s 27.389 članicami, skupno torej 2966 redovniških kolonij z 38.505 člani. Mislimo, da je to dosti jasna slika španskih razmer v Avstriji.

Papeževa bolezen in žurnalisti. — Žurnalisti v Rimu bi bili radi jako natančno poročali o papeževi bolezni. Neki žurnalista je prišel na originalno misel: šel je v stanovanje papeževih sester kot nadzornik plina. Tam je pregledaval in se razgovarjal s sestrami, ki so mu vse povedale. Nemašo so bile začudene, ko so čitale drugi dan svoje besede v listu. — Ko je prišel kma'lu na to pravi nadzornik plina v njihovo stanovanje, so ga pa pogonale z metlami.

Defraudacije v »Matici Srbski« v Beogradu. — Iz Novga Sada poročajo, da je bil blagajnik Manojlovič, ki je ponemiril pol milijona društvenega premoženja Matice Srbske, aretovan v Srbiji. Društvenega sluga, po imenu Jankoviča, ki ima baje 100 tisoč kron premoženja, pa je imel samo 60 kron mesečne plače, so istotako aretovali.

Dolgovi v Avstriji so znašali koncem l. 1910: splošni državni dolg 5.199.884.244 K 27 stot.; dolg v državnem zboru zastopanih kraljestev in kronovin 6.911.565.708 K 63 st.; skupno je torej 12.111.449.052 K 90 stot. Od te ogromne svote moramo plačevati na obrestih 477.844.862 K 64 stot. — Pa naj reče še kdo, da nismo — moderna država!

Drzen poštni rop v Budimpešti. — Te dni je bil v nekem podružničnem pošt-nem uradu v Budimpešti na Atilaringu izvršen drzen poštni rop. Ob 4. uri popoldne je došel v urad nek boljše oblečen človek, ki je zahteval, naj se mu takoj izplača nazaj 400 kron, ki jih je dopoldne naložil na poštnohranišnično knjižnico. Uradnica, ki o tem ni ničesar vedela, se je obotavljala, v tem trenutku paje pridivil k ograji nek drug neznanec. Potegnila sta iz žepov revolverje ter zahtevala od uradnice denarja. Ena izmed uradnic je pobegnila, medtem ko je druga v velikem strahu posegla v ročno blagajno ter jima vrgla pest papirnega in srebrnega denarja. Roparja pa sta zahtevala še več, nakar je vrgla še več bankovcev pred njiju. Dobila sta kakih par tisoč kron, nakar sta pobegnila brez sledu.

Šolarska potovanja v Švici. — Domovina Viljema Tella poleti mrgoli od karavan potujočih učencev. S torbami na plečih korakajo zdravi in krepki švicarski dijaki v spremstvu svojih učiteljev po lepih gorskih predelih. Vsaka gruča ima svojega trobentača, ki jih zgodaj zjutraj pokliče na pot in privabi med potom dosti radovednega občinstva, ki dijake z veseljem pozdravlja in pogoščuje.

Kuhinjo in živež vozijo dijaki seboj na dveh vozovih, na katere nalože tudi svoje težko natlačene torbe, kadar jim utrujeni hrbti odpovedo službo. Prenoču-

jejo mladi izletniki največ pod jasno nebeško odejo, kjer imajo navadno tudi svojo obednico.

Samo po sebi je umevno, da so taka potovanja iz zdravstvenih in vzgojevalnih oziror kar najbolj priporočljiva in da so Švicarji že več desetletij navajeni z veseljem gledati študenta, ko vesel in samozavesten koraka in pleza po lepi gorati domovini.

Izseljevanje v Ameriko. — Ameriški listi poročajo, da je s 30. junijem v končanem letu prišlo v Združene države 923.365 priseljencev, medtem ko jih je leto prej prišlo 1.082.234. Deportiranih je bilo tekom zadnjega leta 12.917 priseljencev. Razvidi se iz tega, da je v enem letu padlo število priseljencev za 163.318. Da se število manjša, pripisujejo slabim časom in-

dustrijskih podjetij, kar dokazuje tudi to, da se veliko naseljenih vrača v staro domovino. Tekom preteklega leta je Ameriko zapustilo 60.000 oseb več kakor druga leta.

Udlikovana pekarija in sladicarna
Karol Draščik
v Gorici na Korcu v (lačni hiši)
zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinerjega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.
Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah
Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Ivan Maroni - Gorica
ulica Aristo Mattioli
goriška tovarna mosaičnih plošč, izdelanih po beneškem sistemu in iz navadnega cementa.
Izvršuje raznovrstna olupševalna dela pri stavbah, bodisi iz cementa ali iz ponarejenega kamna. — Elegantne kopalne banje. — Cevi iz cementa v raznih širjavah.
Sprejme se kakoršnokoli delo.

Automobilni poštni vozni red

— iz Bouca do železniške postaje —
Su. Lucija-Tolmin.

od železniške postaje Su. Lucija-Tolmin
do Bouca.

Dnevno	Dohod		Čas za oddajo pošte	Odhod		Čas vožnje	Poštni uradi in postaje	Dali. v kilom.	Čas vožnje		Dohod	Čas za oddajo pošte	Odhod		Dnevno
	ur	min.	ur	min.	ur	min.			ur	min.	ur	min.	ur	min.	
				VI. 25		— 19	Bovec	—			6 40				
				3 30							IX. 32				
	VI. 44			VI. 45		— 8	Žaga pri Bovcu	7 — 22			6 17		6 18		
	3 49		— 1	3 50							IX. 09	— 1	IX. 10		
	VI. 53			VI. 54							6 08		6 9		
	3 58		— 1	3 59		— 16	Srpenica	3 — 8			IX. —	— 1	IX. 01		
	VII. 10			VII. 11							5 47		5 48		
	— —		— 1	— —		— 18	Trnovo (oddaja pošte)	5 — 20			— —	— 1	— —		
	VII. 29			VII. 33							5 23		5 27		
	4 33		— 4	4 37		— 6	Kobarid	6 — 20			VIII. 16	— 4	VIII. 20		
	VII. 39			VII. 40							5 16		5 17		
	— —		— 1	— —		— 34	Idrsko (oddaja pošte)	2 — 6			— —	— 1	— —		
	— —			— —							4 41		4 42		
	5 17		— 1	5 18		— 7	Perše (križpot v Voiče oddaja pošte)	11.8 — 34			— —	— 1	— —		
	VIII. 21			VIII. 29							4 26		4 34		
	5 25		— 8	5 33		— 16	Tolmin	2.6 — 7			VII. 21	— 8	VII. 29		
	VIII. 45			VIII. 49							4 06		4 10		
	5 49		— 4	5 53		— 6	Sv. Lucija °s. (Poštni urad)	5 — 16			VII. 01	— 4	VII. 05		
1.	VIII. 55			— —			Sv. Lucija °s. (žel. postaja)	2 — 6			— —		4 —		a)
2.	5 59			— —							— —		VI. 55		b)

Lekarna Cristofoletti

v Gorici..

ŽELODČNE KAPLJICE

z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice vredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. Okrepi pokvarjeni želodec, storé, da zgine v kratkem času omotica in životna lenost (mrtvost). Te kapljice tudi storé, da človek raji je.

Cena steklenici 60 vin.

Cristofolettijeva pijača iz kine

in železa, najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskanim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vin.

Automobili imajo zvezo:

1. Do brzovlaka Jesenice-Trst št. 1 odh. železniška postaja Su. Lucija-Tolmin	
Trst-Jesenice št. 708	
a) Od osebnega vlaka Jesenice-Trst št. 15 doh.	
Trst-Jesenice št. 14	
2. Do brzovlaka Jesenice-Trst št. 707 odhod	
osebnega vlaka Trst-Jesenice št. 18 doh.	
brzovlaka Trst-Jesenice št. 2	
Poštna zveza Raibl-Bovec dohod Bovec	
b) Od brzovlaka Jesenice-Trst št. 501 doh. železniška postaja Su. Lucija-Tolmin	
osebnega vlaka Gorica-Jesenice št. 12 doh.	
Poštna zveza Bovec-Trbiž odhod Bovec	

Odhod	
ur	min.
IX.	02
IX.	39
3	47
3	51
6	05
6	31
7	11
IX.	45
VI.	48
VI.	44
XII.	35

Automobilno podjetje:

Antona Devetak nasledniki v Tolminu, Leopold Jonko v Bovcu.

Pomanjkanje mesa. — Iz Berolina poročajo, da je izjavil ravnatelj klavnice v Essenu Erhardt, da na jesen in zimo je pričakovati veliko pomanjkanje mesa, in sicer tako, kakoršnjega še ni bilo.

Slovenska umetnost v Trstu. — Slovenci v Trstu ustanove stalno umetniško razstavo slik in kiparskih del. S 24. avgustom so že najeti zelo pripravljeni prostori v središču Trsta in upati je, da se kakih 14 dni pozneje razstava že odpre. Svojo udeležbo je prijavilo že veliko slovenskih umetnikov-slikarjev, kakor tudi kiparjev. Poleg tega so obljubili tudi že nekateri neslovenski umetniki, da bodo za posamezne sezone pošiljali svoje umotvore na tržaško stalno razstavo. Slovenci v Trstu ustanove tudi slikarsko in kiparsko šolo. Šola se prične koncem meseca septembra ali pa najpozneje s prvim oktobrom in bo trajala čez celo zimo do druge polovice pomladi.

Profesor Mečnikov o koleri. — Iz Pariza poročajo, da je profesor Mečnikov, vodja Pasteurjevega zavoda izjavil v nekem pogovoru sledeče o koleri: »Obolenja na koleri smatram v gotovem smislu kot vzgojna. Moja izjava se mogoče glasi v prvem trenutku nekoliko paradoksalno, je pa izraz elementarne resnice. Koleri dandanes ni več nevarna — razumite me le prav! — hočem le reči, da se lahko proti njej branimo. Živel sem v na koleri okuženih centrih. Občutil nisem najmanjšega strahu. Dotaknil sem se eksperimentov na koleri bolnih in sem pripravljen zopet storiti. Je mnogo profilaktičnih sredstev, da se varujemo kolere. Prava preventivna navodila so individualnega značaja. Higijenični predpisi se je treba striktno držati. Treba je pogosto umivati roke in v pokrajinah, okuženih vsled kolere, pred pitjem prekuhati vodo. Ravnotako se mora sadje oprati v vroči vodi. Ako se mnogokrat označuje melone kot nevarne vsled kolere, je to zmotna. Mirno in brez skrbi se jih sme jesti, samo da se jih pred uživanjem ima dve minuti v vreli vodi, ker se s tem uničijo bacili, ki so mogoče na lupini. Ravno isto velja o uživanju kakega drugega sadja. Občinstva se ne sme bati, da je kolera neodvratljiva bolezen, napram kateri se stoji brez sveta in pred katero se ni mogoče rešiti. Glede kolere velja isto kot pri tifusu. Pojaviti se more le na ta način, da dospo bacili v želodec, vsled česar moramo imeti pred vsem snažne naše roke in jedi, ki jih uživamo. Ako se za to skrbi, ni treba imeti bojazni. Ako se bo sledilo mojim profilaktičnim nasvetom, bode znatno padlo število slučajev tifusa, kolere in vseh drugih nalezljivih bolezni. V vseh velikih mestih je danes vsled sanitarnih naprav mogoče, izolirati slučaj kolere, vsled česar je nevarnost razširjenja kuge izključena.«

Splošni štrajk se obeta na Portugalskem. Baje agitirajo za štrajk najbolj mornaristi.

Kolera na Dunaju. — Delavka Schwund, ki je bila obolela na koleri, je umrla 17. t. m.

Gozdni požar. — Iz Briksna poročajo o velikem gozdnem požaru, katerega je vzročila iskra iz lokomotive železniškega vlaka. Zgorelo je nad 60 hektarjev. Požar so omejili.

Kolera v Trstu. — V Trstu je minul že sedmi dan brez kakega novega slučaja kolere. V Magdalenski bolnišnici je še 15 oseb.

V Bertolih pa se je pripetil nov sumljiv slučaj. Zbolela je na znakih kolere 15 letna Amalija Kozlan.

V visoki starosti 106 let je umrl v Banjaluki Štefan Morvin, ki je imel na vesti vse polno deliktov ter bil nad 60 let v ječah. Ljudska fantazija pripoveduje o njem neverjetne reči. Imel je precej premoženja.

Kolera v Turčiji. — V Carigradu so 18. t. m. konstatirali 56 novih slučajev kolere; umrlo je 14 oseb. Od prej obolelih jih je umrlo 10.

Nekemu pomorščaku vojne ladje »Radezky« v Pulju so težke verige sidra odsekale glavo, ki je padla v morje. Strašna nesreča!

Na parniku »Adria« je ponesrečil vojak 20-letni Alojzij Passanegg v Pulju. Neka dela je opravljal na 25 metrov visokem jamboru, zgubil ravnotežje in padel tako nesrečno na tla, da je ostal mrtev.

Sodnih pravnih praktikantov in avskultantov je bilo v Avstriji lani 1049; 22 manj nego leta 1909. V okrožju višje deželne sodnije v Trstu je bilo lani 15 pravnih praktikantov in 37 avskultantov.

Književnost.

Spisi Mišakovega Julčka. — II. zvezek z 9 slikami. Vsebina: Prababica je pripovedovala. — Dve mucki. — V hudih dneh. — Čopke ni. — Prebrisana Belčičevka. — Za prenočišče. —

Last in založba »Društva za zgradbo Učiteljskega konvikta. Natisnila »Učiteljska tiskarna« v Ljubljani.

Maroko in »srčne želje« Maročanov.

Interesanten opis Maroka je priobčil pred kratkim v nekem londonskem listu znani angleški korespondent Allan Ostler, ki se je mudil v Maroku.

»Čudovito krasna je ta dežela« — tako pričinja — »katero utelesi Francija svojemu gospodstvu. V par letih bo vrt sočivja za Evropo in zajedno zakladnica žita, in sicer jedna najbogatejših.

Pred 2000 leti je bila Maroška dežela žitna dežela, sadni vrt in to postane zopet. Kajti Maroko je jedna najrodovitnejših dežel celoga sveta. Vem, da taka trditev se zdi čudna angleškemu ušesu. Ko sliši kdo ime Maroko, misli na goreč rmen pesek, široke puščave in zagorele gonilce kamel, ne gole griče, kjer raste na pol posušeno grmičje in kakteje. Ampak pred vsem je potrebno, pregnati od sebe misel na puščavo, ko si predstavljamo Maroko; treba je spremeniti dolge puščave v valovita polja, v nasade riža in koruze; na zelenih hribih stojijo oljčna drevesa, raste vino in fige, potoki in slapi bučijo skozi vrtove, kjer dozorevajo granate, breskve, citrone, zraven se razprostirajo zopet vrtovi z graham in krompirjem. Podnebje je krasno. Poletje približno tako kakor pri nas meseca avgusta in skozi celo zimo tako, kakor pri nas meseca oktobra.

Sadje in nasadi, kakoršne vzgajamo doma s težavo v steklenih prostorih, rastejo tu divje v presenetljivi rodovitnosti ter je cela dežela prevlečena s krasnim tepihom cvetja in zelenja. Lilijske, rože, povsod vse raste in rodi. Taka je dežela Maroko od brega dalje do Feza in še naprej.

Za kmetovalce bo pravi blagoslov, če pride dežela v roke Francozov. Kajti potem bo konec infamnega sistema sedanje vlade domačincev, ki izmoggava vsakega premožnega mavriškega kmeta. Vendar pa se bodo Mavri bojevali proti Franciji, od severa do juga, dokler ne bodo popolnoma premagani in dokler ne uvidijo, da se ne more ustavljati puška na kamen modernim puškam tako malo ne, kakor ne hrabrost znanosti.

Potem pripoveduje angleški korespondent, zakaj so v Maroku nemiri in zakaj vedno novi boji.

Za kaj se borijo? Za to, ker bi radi videli, da bi jih vladala Angleška! Od nizkih in visokih, od suftana do sužnja je klic Mavrov na pomoč vedno jedni in isti. Slišal sem ta klic iz ust Mulay-Hafida, njegovih parfumarjev in svilu oblečenih ministrov, trgovcev, šekov in tudi iz ust najmanjših vaščanov: »Pustite Angleže k nam, kakor smo jih že prosili, z odprtimi rokami jih sprejememo. Oni napravijo iz Maroka nov in bogatejši Egipt. Francozom pa bomo kljubovali, dokler bomo imeli puške in konje.«

»Kamor pridem,« pravi Anglež Ostler, »mi napravljajo komplimente in hvajajo me zbog tega, ker sem Anglež. Od Angleža zahtevajo sveta in pomoči, moja mnenja imajo za postavne, zato me boli srce pri misli, da se Anglija ustavlja tako neprestani in ganljivi prošnji.

Pred kratkim sem bil gost nekega mavriškega plemenitaša v Fezu, moža visoko stoječega, in govorila sva o mednarodni politiki. Da, Vi Angleži,« je rekel, »Vi ste spretnnejši od vseh drugih narodov. Vi nočete Maroka? Čeprav Vam deželo naš kolenih ponujamo? In zakaj? O, mi nismo slepi. Vi že vzamete Maroko, ampak šele, ko pride čas za to. Najprvo je treba trdo delati, Angleška pa je preveč

zavita, da bi sama to delala. Francija naj dela, Anglija si že poišče plačilo. Ali ne mislite tako? Kdo je prišel prvi v Egipt in je napravil na cestah tlak? Francozi. Kdo je bil prvi v Indiji? Francozi. V Kanadi? Francozi. In čegav je dandanašnji Egipt, čegava Indija in Kanada? In tako bo tudi z Marokom. Nekega dne bo imela Francija drugje opravila, morda z Nemci, kdo more to vedeti. In potem Angleška obvaruje Maroko za Francijo in kasneje je ne da več iz rok. Točno tako kakor v Egiptu. In to je, kar mi Maročani predvidevamo.«

»Uprl sem se tej misli« — pravi korespondent — »ali če mislimo na bogatstvo te dežele, bi skoro upali..... Res, jako vabljiva je ta dežela!«

Odda se dobrodocho trgovino z lesom.

Več se izvè pri upravnistvu našega lista.

Odda se službo hišnika v Gorici.

Isti ima na razpolago prosto stanovanje.

Pismene ponudbe na naše upravnistvo.

Knjigarna A. Gabršček

Trgouski Dom

ima v zalogi naslednje zbirke:

Česke:

Svetova knjihovna, skupaj čez 800 zvezkov.

Chvilky, doslej čez 20.

Nemške:

Reclam's Universal Bibl., doslej 5290 št. Ta zbirka je v dvojnem številu vedno v zalogi.

Sammlung Göschen. Okoli 500 vezanih knjig po 96 h.

Bücher des Deutschen Hauses, doslej 110 vezanih knjig po K 1'08.

Kürschers Bücherschatz, okoli 800 zvezkov po 24 h.

Ullstein Bücher, vezane knjige po K 1'20

Engelhorn's Romanbibl. novejši letniki.

Die Gesellschaft, moderna veda, Aus Natur und Geisteswelt. najslavnejši sotrudniki. Doslej 40 knjig po K 1'80.

Okoli 350 vezanih knjig po K 1'50.

Priloge »Kosmos« in »Natur« po K 1'20.

Musik für Alle, doslej 80 zvezkov po 60 h.

Vsi izšli zvezki »Welt-Defektive«.

Nick Carter, Pinheron.

Mladinske zbirke:

Es war einmal, Der Schatzgräber. Schmidt & Springs Volks- und Jugendbibliotheken.

Italijanske.

Biblioteca Amena, okoli 800 knjig po K 1'20.

Biblioteca moderna, nad 150 knjig po K 1'20.

Od julija naprej pa bodo še v celoti: Biblioteca classica nad 120 knjig po 1'20.

Biblioteca Universale, nad 500 po 36 h.

Biblioteca del Popolo nad 800 po 24 h.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališča trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1'20 višje. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljisce. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijačo. — Domača in tuja vina. Budjeviško in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in. M.!

Službe iščeti

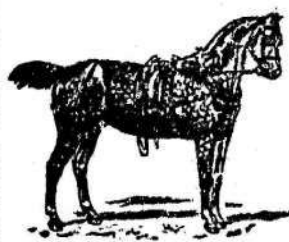
dve pošteni, izobraženi kmeti deklici.

Najrajše bi prišle v Gorico in sprejeli službo kot natakarici ali sobarici.

Naslov pove naše upravništvo.

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11 sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: kovčege, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejema v popravilo različne koleselne in kočije

Popravila se izvršujejo točno.

Cene zmerne.

Reformno prizadevanje Turkov glede njih jezika in pisave.

Albanci in latinica.

Pod gorenjim naslovom je priobčil slav. Tagblatt, šte. 214, zanimiv članek, katerega v bolje vnevanje razmer na Balkanu, zlasti v Turčiji, podajemo našim čitateljem v prevodu:

Da imajo Albanci popolnoma prav, ko zahtevajo za svoj jezik latinski alfabet namesto turškega, se lahko uvidi, če se pozna današnji turški jezik in pisavo ter potrebo reformne obojega. In če poznamo to, bomo imeli tudi težkoče, katere se pojavljajo pri prenosu.

Dokler pa niso izvedene potrebne reforme na polju njih jezika in pisave, tako dolgo pri Turkih ni misliti na pravi kulturni napredek.

Čudno se zdi na prvi pogled, če je narod, kakor albanski, v 20. stoletju med drugimi tudi zaradi alfabeta moral organizirati vstajo in boriti se z orožjem v roki.

Vendar ni ta povod za boj med drugimi nagibi nič malovažnejši, če pomislimo, da gre za omogočenje kulturnega napredka, katerega bi turške pismenke zaželele.

»Niso polki Mahmud Šefket paše, niti mornarica, katera reši Turčijo« — tako pišejo novejši turški jurnalisti — »nego vzdigniti moramo narodno kulturo, ljudstvu omogočiti čitanje, in ga tako seznaniti z evropskim napredkom.

Nekaj časa sem opazoval med mlajšimi turškimi literati v Carigradu, v Solunu in Smirni resno gibanje proti sedanjemu »državnemu« jeziku Turčije, kajti ta vsebuje ne samo veliko arabskih in perzijskih besed, nego tudi cele izreke in sintaktične sestavine, izposojene iz teh dveh jezikov.

Medtem ko se neturški narodi Turčije, kakor Belgari, Armenci in Orki poslužujejo svojega lastnega narodnega jezika, kateri je umljiv tudi ljudski masi; ko ta vse, kar je pisano in tiskano v knjigah in časnikih čita in razume ter si na ta način izpopolnjuje in razširja svoje znanje meščan, trgovec in industrijalec, je turška literatura lastnemu narodu nedostopna, ker mu je nerazumljiva.

Zato ostaja to ljudstvo zabito in za nikako novost dostopno, ker mu manjka sredstva, da bi se poučilo in priučilo severoevropski kulturi. Pri današnjih razmerah izve Turek novosti na raznih poljih vede in se pouči o napredku na polju industrije in tehnike le potom ustnega razgovora s svojim someščanom Neturkom ali tam začasno naseljenim Evropejcem v toliko, kolikor se more ta z njim po turško sporazumeti.

Tem razmeram je tudi pripisati kulturno premoč Turkov evropske Turčije nad onimi azijske: Prva je v dotiki z neturškimi narodi, zadnja pa živi osamljena, osebno v centralni Mali Aziji in je pri svoji nevednosti na najnižji kulturni stopnji.

Otomanska država ima dandanes dva turška jezika: Eden je ljudski-narodni, drugi oficijelni ali »državni« jezik. Zadnji je tudi literarni jezik, ki je mešanica turških, arabskih in perzijskih besed.

Prav pravi jezik je finsko-uralskega izvora in stoji z ozirom na bogastvo oblik daleč za indo-evropskimi jeziki. — Arabščina je semitskega izvora; a perzijski jezik spada k indo-evropski skupini.

Turški jezik si pa, radi vpliva vere in arabsko-perzijske kulture sploh ni ohranil do go čistega finsko-uralskega značaja. Pokvaril se je in pomešal s perzijskimi in arabskimi besedami in izrazi. In ta mešanica je bila povzdignjena za oficijelni in literarni jezik, katera je, kot umetniška sestavina, ostala do danes širšemu turškemu ljudstvu neumljiva.

Nekatere besede tega literarnega jezika je sprejelo tudi ljudstvo, ker mu pri njegovem velikem jezikovnem vboštvu manjka dotičnih izrazov.

Kljub temu vplivu literarnega jezika na narodni je ostal med njima velik prepad. Ljudstvo še danes ne razume pismenega jezika.

Sedanja, starejša bolgarska generacija razume dobro turški narodni jezik. Če bi kakemu navadnemu Bulgaru prečitali odstavek iz enega carigradskih časopisov, bi razumel malo ali celo nič. Turški pisavi so Bolgari večji malokedaj, kakor se tudi drugi neturški narodi redkokedaj priučijo tem težkim pismenkam.

In zakaj bi ravno Albanci silili, da bi se priučili turškemu jeziku to popolnoma neprikladno in ne dobrodošlo pisavo? —

Znamenja za samoglasnik so v turški pisavi tako pomanjkljiva, da je pri mnogih besedah z enakimi soglasniki v istem sporedju, pri nepopolnem opisu ali izpustitvi tu vmes, nahajajočih se samoglasnikov, mogoče le iz celega stavka spoznati zmisel. Celo rojenim Turkom se je težko priučiti literarnega jezika in pisave. Zato je v krogu modernih turških pisateljev razširjeno mnenje: uvesti namesto turških pismenk latinico. Ne samo radi izogitve neugodnosti, katere vsebuje turška pisava, kar bi bilo za Turke pridobitev, nego omogočeno bi bilo tudi Neturkom učenje turškega jezika potom latinice. Tem načinom bi se razširila turška literatura med Turki in Neturki, kar bi bilo v interesu nje same in velikega pomena.

Z ozirom na vse to je čisto nespanetno, če se hoče zabraniti Albancem vporaba latinskih pismenk za njih jezik. Če turška pisava za sam turški jezik ni prikladna, kako naj se prilagodi tujemu jeziku? — Neugodnosti, ki bi nastale v prihodnosti za albansko literaturo z vsprejemom turške pisave, bi bile dvojne: prva: pivič nerabnost te pisave za natančno označenje albanskega jezika; drugič popolnoma osamelost albanske literature od severoevropskih, katere vporabljajo latinske pismenke.

Nobena pisava seveda ni natančnejša kot jezik. Tudi bo treba nekatere izpremembe latinskih pismenk za zaznamovanje vseh samoglasnikov in soglasnikov albanskega jezika z lastnimi črkami, kakor je tudi pri drugih narodih (Romani, Nemci, Slovani). Takih načrtov in poizkusov pri Albancih ne manjka in večina proizvajalcev albanske literature (knjige in časniki) so skoro z latinico tiskani v inozemstvu. Pravopisje treba izpiliti in izvesti do popolnosti. Potem se bodo Turki učili od Albancev in ne narebe; in njih reformno gibanje tem načinom preje doseže krono uspeha.

Dostavek: Po novejših poročilih dovoli turška vlada Albancem rabo latinice.

Tehnični biro FRIDERIK KIENTZ — GORICA

ulica Ascoli šte. 20

priporočja:

parne naprave, razne vsesalne naprave plina, raznovrstne motorje in lokomobile, kompletne naprave za pekarnice, parne peči, stroje za mešanje in posamezne dele strojev.

Dvigala za stavbe, poljedelske stroje, stiskalnice za grozdje in drugo. Kompletne naprave za mizarne delavnice, žagarje in mlinarje. Mline za koruzo z ročnim obratom. Naprave za parne pralnice, olje za stroje vseh vrst, smirnov papir za čiščenje in platno.

Velika zaloga gramofonov in citer.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. n. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 v. n. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Višji mornarski podčastnik, ki je pri kot računski podčastnik — bi sprejel za dobo kakih 3—4 mesecev službo pri kakem županstvu ali posojilnici na deželi. — Ponudbe na upravnistvo lista.

Sprejme se konteristinjo z lepno pisavo. — Zahteva se znanje slovenskega, italijanskega in nemškega jezika. Nastop 1. oktobra. — Pismene ponudbe je pošiljati na naše upravnistvo.

Sprejme se prodajalko lepe postave, zmožne slovenskega, italijanskega in nemškega jezika. Nastop 1. oktobra. Pismene ponudbe na naše upravnistvo.

Na prodaj je hiša v Dornbergu tik glavne ceste. — Pripravna za gostilno in trgovino. 7 sob, 1 dvorana, 2 izbi, 2 kuhinji, 2 kleti, 1 levi, obširno podstrešje, veliko dvorišče in velik vrt s trtami. Pojasnila daje Josip Perozzi v Dornbergu.

V najem se odda

v jeseni, o čem s 1. januarjem prihodnjega leta

lepo posestvo

obstoječe iz 7 njiv orane zemlje prve vrste in hiše z vsemi v to stroko spadajočimi prostori. Posestvo je blizu velikih Roj v Št. Andrežu in leži nekaj prav tik hiše in ostalo blizu. Samo dvorišče meri 18000. Pred hišo se nahaja tudi vodnjak in vse potrebno za kmetijstvo.

Natančneje se izve pri ANDREJU ZAVADLAV v Št. Andrežu pri Gorici št. 39.

Naznanilo preselitve.

Trgovino »pri železnem možu« in založno starin se je preselilo v

Magistratno ulico.

Velika zaloga starin kakor: vsakovrstnih slik, bronastih izdelkov, pohištva, kipov, orožja od vseh stoletij, minjatur, bakrorezov, porcelana itd. itd.

Zaloga novega orožja vseh vrst toliko za lov kakor za strelišča, samokresov, avtomatičnih pištol vseh sistemom, raznovrstnih patron, šiber itd. itd.

Cene konkurenčne.

Ivan Gyra, izdelovatelj orožja in zaprlježeni izvedenec.

Iv. Znidarčič & dr.

stavb. tvrdka

v Gorici, Vla Mattioli.

Izdeluje vsakovrstne načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal-strope patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221.

Lastnina Westfal-stropi za vsa stavbarska dela brez zadržanja pri zidanju, nizke konstrukcije, z ravnim stropom zavarovanim proti ognju, ki izolirajo vsako šumenje in ropotanje; prihranitev železnih nosilcev, železnih vezi in vijakov. Ceneji kakor vsi drugi masivni stropi.

Pojasnila, stat. računi in proračuni brezplačno.

Izdeluje enodružinske hiše po sistemu. volti blok, ki je najtpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja z vedno isto temperaturo. Ceneji kakor vsi drugi sistemi

„Kmetiska posojilnica“ v Cerknem

sklicuje

izredni občni zbor,

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 27. avgusta 1911. ob 2. uri popoldne v posojilniščnem uradu.

Predmet razprave:

Sprememba pravi.

Vabljeni so vsi člani zadruga.

„Kmetiska posojilnica“ v Cerknem,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Avg. Brelih l. r.

V. Tušar, l. r.

Naznanilo otvoritve.

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril na

Tržaški cesti šte. 16

ново brivnico

in lasničarsko delavnico.

Priporočam se za mnogobrojni obisk in zagotavljam sl. občinstvu dobro, hitro in snažno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

Slavko Antolčič,
brivec in lasničar.

Božidar Božič,

pek in sladčičar

— Sv. Lucija ob Soči —

sprejema naročila na vsakovrstna peciva kakor: kolače za birmance, torte in fine sladčice za poroke in nove mase. — Prodaja različna fina vina in likerje na drobno in v originalnih steklenicah. Priporočam se sl. občinstvu za obila naročila ter zagotavljam točno postrežbo in jako nizke cene.

Sladoleđ.

Sladoleđ.

Gospodinje, zahtevajte
pri vseh trgovinah

KOLINSKO CIKORIJO

iz EDINE slovenske tovarne v Ljubljani.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tekališče šte. 37.

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone,
zlate mostlove, zobe na kaučukove plošče,
uravnavanje krivo stojećih zob. Plombe
vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju
od 9. ure dop. do 5. ure pop.

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga ==

== oljkinega olja
prve vrste

najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Melfotte, Bari in Nice

s prodajo na drobno in debelo.

Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112,

120, 121 136, 144, 160, 180, 200, 240,

za luči po 72 vin.

Na debelo cene ugodne.

Pošilja poštne prosto na dom. Posodo se

pušča kupcu do popolne uporabe olja; po

uporabi se spet zamenja s polno.

Pravi vinski kis in navaden. Zaloga

mila in sveč.

Cene zmerne.

Za one, ki trpijo na želodcu!

Vsem onim, ki so si nakopali kako želodčno bolezen s prehlajenjem ali s preobloženjem želodca, z zaužitjem slabih, za prebavo težkih, premalih ali prevročih jedi ali z nezmernim življenjem, kakor: želodčni katar, krče v želodcu, bolečine v želodcu, težko prebavo ali zastajanje, se priporoča tem potom dobro domače sredstvo, čegar blagodejni vpliv se je preisknil že več let. In to je

Hubert Ullrich-ovo želiščno vino.

To želiščno vino je izdelano iz izvrstnih, zdravilnih želišč in iz vina ter ojači in oživi prebavne organe človeka. Želiščno vino odstrani nerednosti pri prebavljanju in pospešuje tvoritev zdrave krvi.

S pravočasno porabo se udeležijo želodčne bolezni že v kalu. Zatorej se ne sme obotavljati pri uporabi. Simptomi, kakor: glavoboli, kolcanje, žganje, napihnjenost, bljuvanje, ki se pojavljajo pri starih želodčnih boleznih, poenjajo večkrat po par požirkih tega vina.

Zaprte in njega slabe posledice, kakor kolika, utripanje, srca, slabo spanje, kakor tudi nabiranje krvi v jetra, v slezeni in hemoroidne bolečine se odstranijo z želiščnim vinom. Želiščno vino odstrani neprebavljivost in vse nepotrebne stvari iz želodca in čreves s tem, da pospešuje stol.

Suho in blede obličje, pomanjkanje krvi,

slabost so po navadi posledice slabe prebave, pomanjkljive krvotvoritve in bolnega stanja jeter. Osebe, ki nimajo teka, so nervozno oslabiljene in ozlovoljene. trpijo na glavobolu, so brez sna, hirajo in trpijo. Želiščno vino daje oslabiljenemu življenju novo moč. Želiščno vino povzdigne tek, pospeši prebavo in hrano, oživlja premembo snovi, pospeši tvoritev krvi, pomiri razdražene živce in vstvari novo veselje do življenja. Mnoga priznavanja in zahvale spričujejo to.

Želiščno vino se dobi v steklenicah po 3 in 4 K v lekarnah sledečih krajev: Gorica, Kormin, Gradišče, Romani, Ajel, Campolongo, Ronke, Tržič, Ajdovščina, Gor. Idrija, Tolmin, Karal, Čedad, Videm, Palma, Červinjan, Og. ej, Fiumitel, Gradež, Sežana, Vipava, Postojna, Trst, Milje itd., kakor tudi v vseh drugih manjših in večjih krajih Goriško-Gradiščanske v lekarnah.

Tudi razpošiljajo lekarni v Gorici želiščno vino po originalnih cenah v vse kraje Avstro-Ogrske.

Svari se pred ponarejanjem!

Zahtevajte izrecno

Hubert Ullrich-ovo želiščno vino.

Moje želiščno vino ni nobeno tajno sredstvo; njegove sestavine so: vino malaga 450.0, vinski škrljaj 100.0, glicerina 100.0, črno vino 240.0, sok jereblike 150.0, črešnjev sok 320.0, aniz, razne rastlinske korenine itd. Te sestavine se zmešajo.

Učenca

iz boljše družine sprejme takoj

tvrdka Waldmann & Fischhof

v Gorici, Raštelj št. 4.

BREZ

bahanja se lahko reče, da so pristni

PALMA

gumijevi

PODPETNIKI

najvažnejši del moderne higijene. Oni omogočajo tiho in lahko hojo, varujejo mišice in odgovarjajo v vsakem obziru največjim zahtevam. Ako nosimo palma, nimamo s tem

niti vinarja

več stroškov nasprotno, s tem prihranimo. Palma podpetniki so neprekosljivi, kdor ljubi svoje zdravje koraka z moderno higijeno.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na obnem zboru dne 23. aprila 1911. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Brezplačni hišni hranilniki.

Pozojila se dajejo zadrušnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1910.: Zadrušnikov 1886 z deleži v znesku 73.642 kron. — Hranilne vloge: 1.423.351.26. Posojila: 1.488.919.—. — Rezervni zaklad: 92.847.44. — Vrednost hiš: 372.096.66.

Nova trgovina z železnino

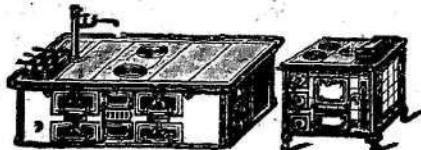
Pinter & Lenard

v Gorici v Raštelju št. 7.

Velika zaloga železa, cementa, kuhinjske posode, raznovrstnega orodja, za poljedelce, mizarje, kovače i. t. d. sesalk, klosetov, peči, stedičnikov in vseh v to stroko spadajočih predmetov.

Cene zmerne, postrežba solidna, prijazna in domača. Cenj. občinstvu se toplo priporočata

Pinter & Lenard.

Jako zanimiv, zabaven in poučen list s slikami je

„ILUSTROVANI TEDNIK“

ki izhaja vsak petek, ter stane četrt letno le 1.80 K. Zahtevajte ga povsod!

Naročite ga in inserirajte v njem!

NASLOV: Ilustrovani tednik, Ljubljana.

Stojte!

Kdo ne pozna tvrdke

Stojte!

Kerševani & Čuk

na Stalnem trgu (Piazza Duomo) v GORICI šte. 97

Vsakdo pozna to tvrdko, ker ima na prodaj Original Victoria šivalne stroje, ki so najboljši, najcenejši, najtrpežnejši in najlažji, ter delajo še po 10-letni uporabi brezšamno, hitro in točno. Original Victoria šivalni stroji so se priljubili vsem šiviljam, krojačem in drugim. Vsakdo naj si ogleda pred nakupom šivalnega stroja

„ORIGINAL VICTORIA“ šivalne stroje. Tvrdka da na razpolago učiteljico, ki poučuje brezplačno. Z Original-Victoria šivalnimi stroji se izvršuje vsakovrstno umetno vezenje (rekamiranje) itd. itd.

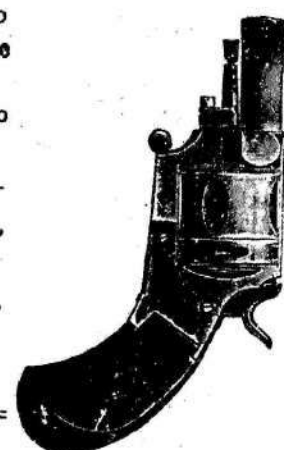
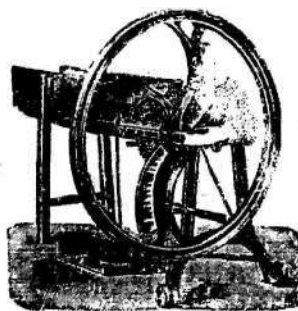
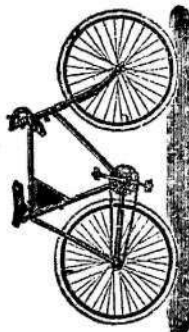
Ta tvrdka ima na prodaj vsakovrstno kmetijsko orodje: slamoreznice, stikalnice, drozgalice (stroje za mastenje grozdja, pluge, brane itd. itd.

Nadalje prodaja najboljša dvokolesa bela, rdeča itd. z znamko

KERŠEVANI & ČUK, ki jih sama izdeluje. Puške, samokrese, drugo belgijsko orožje, streljivo. — Velika izber gramofonov. Daje na obroke.

CENIKI

se razpošiljajo zastoni.

Podružnica

„Ljubljanske kreditne banke“

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. — Vloge na knjižice obrestujejo po 4 1/2 %, vloge v tekočem računu po dogovoru.

v GORICI

— Dolniška glavica K 5.000.000. —

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 450.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.